

LIDELSERNE I DEN FALSKE VERDEN

**Dette jordiske liv er kun
adspredelse og tidsfordriv. Den
hinsidige bolig er livet.
Hvis de blot havde viden!
(Qur'an, 29:64)**

HARUN YAHYA

Oversat af Carl Albert Rossini
Redigeret af Qaiser M. Talib

December 2004

GLOBAL PUBLISHING

Gursel Mh. Darulaceze Cd. No:9
Funya Sk. Eksioglu Is Merkezi B Blok D:5
Okmeydani-Istanbul/Turkey
Tel:+90 212 3208600

TRYKT AF:

www.harunyahya.com

INDHOLD

Introduktion

Er du klar over, at du lever i en falsk verden?

Livet for troende, som har forstået den flygtige natur
af velsignelserne i denne verden

Livets sande sfære: Det Hinsides

Konklusion

Evolutionens bedrag

Til læseren

Et særligt kapitel er tilegnet evolutionsteoriens kollaps, fordi denne teori udgør basis for alle antispirituelle filosofier. Siden darwinismen benægter skabelsesfaktummet – og dermed Allahs eksistens – har den over de sidste 140 år gjort, at mange folk har forladt deres tro eller er kommet i tvivl. Det er derfor en afgørende service, en vigtigt pligt at vise alle, at denne teori er et bedrag. Da nogle af vores læsere måske kun får muligheden for at læse en af vores bøger, finder vi det passende at tilegne et kapitel til at opsummere dette emne.

Alle forfatterens bøger forklarer trosrelaterede spørgsmål i lyset af Koranens vers, og invitere læsere til at lære Allahs ord og leve efter dem. Alle de emner, der omhandler Allahs vers, er forklaret, så der ikke er plads til hverken tvivl eller spørgsmål i læserens sind. Bøgernes oprigtige, ligefremme og flydende stil sikrer, at alle i alle aldre og fra enhver socialgruppe let kan forstå dem. Takket være deres effektive, gennemskuelige fortællestil kan de læses i en omgang. Selv de, som stædigt nægter spiritualitet, påvirkes af de fakta, disse bøger dokumenterer, og kan ikke benægte sandheden i deres indhold.

Denne og alle forfatterens andre bøger kan læses individuelt eller diskuteres i en gruppe. Læsere, der er ivrige efter at få noget ud af bøgerne, vil finde diskussioner meget brugbare, da det lader dem dele deres overvejelser og oplevelser med hinanden.

Samtidig vil det være en stor tjeneste til islam at bidrage til udgivelsen og læsningen af disse bøger, som udelukkende er skrevet for Allahs glæde. Forfatterens bøger er alle ekstremt overbevisende. Af denne grund, for at kommunikere sand religion til andre, er en af de mest effektive metoder at opfordre dem til at læse disse bøger.

Vi håber, at læseren vil gennemlæse anmeldelserne af hans andre bøger på bagsiden af denne bog. Hans rige kildemateriale om trosrelaterede spørgsmål er meget brugbart og en fornøjelse at læse.

I disse bøger vil du, i modsætning til andre bøger, ikke finde forfatterens personlige synspunkter, forklaringer baseret på tvivlsomme kilder, en stil der er uopmærksom på respekt og ærbødighed på grund af hellige emner, eller håbløse, pessimistiske argumenter, som skaber tvivl i sindet og afvigelse i hjertet.

Om forfatteren

Forfatteren, som skriver under forfatternavnet HARUN YAHYA, blev født i Ankara i 1956. Efter han blev færdig med sin børne- og ungdomsuddannelse, læste han kunst på Istanbuls Mimar Sinan University og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har forfatteren udgivet mange bøger om politiske, trosrelaterede og videnskabelige emner. Harun Yahya er kendt som en forfatter, der har skrevet meget vigtige værker, som viser evolutionisternes bedrag, deres påstandes ugyldighed og de mørke forbindelser mellem darwinisme og blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Hans forfatternavn består af navnene "Harun" (Aaron) og "Yahya" (John), til minde om de to ærede profeter, som kæmpede mod mangel på tro. Profetens segl på forsiden af forfatterens bøger har en symbolsk betydning, som svarer til deres indhold. Seglet repræsenterer Koranen, den sidste Bog og Guds sidste ord, og vores Profet, den sidste af alle profeter. Under Koranens og Sunnaens vejledning, gør forfatteren det til sit hovedformål at modbevise alle de fundamentale principper i ugudelige ideologier og at få "det sidste ord" for fuldstændig at lukke munden på de indvendinger, der findes mod religion. Profetens Segl, som opnåede ultimativ visdom og moralsk perfektion, bruges som et tegn på hans intention om at få det sidste ord.

Alle disse værker af forfatteren drejer sig om et fælles mål: at formidle Koranens budskab til folk og dermed opfordre dem til at overveje trosrelaterede spørgsmål, såsom eksistensen af Gud, Hans enhed og det Hinsides, og at fremvise de affældige grundlag og perverterede handlinger hos ugudelige systemer.

Harun Yahya har en stor læsergruppe i mange lande, fra Indien til USA, England til Indonesien, Polen til Bosnien, og fra Spanien til Brasilien. Nogle af hans bøger er tilgængelige på engelsk, fransk, tysk, italiensk, spansk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, russisk, serbokroatisk (bosnisk), polsk, malaysisk, uygur tyrkisk og indonesisk.

Værkerne er dybt værdsat over hele verden og har været med til at hjælpe mange folk med at finde sin tro på Gud og mange andre til at opnå dybere indsigt i deres tro. Hans bøgers visdom og oprigtighed, sammen med den letforståelige stil, rammer enhver, der læser dem. De, som seriøst overveje disse bøger, kan ikke længere være fortalere for ateisme eller nogen anden perverteret ideologi eller materialistisk filosofi, siden disse bøger er kendetegnet af hurtig effektivitet, bestemte resultater og unægtelighed. Selv hvis de fortsætter med at støtte det, vil dette kun være en sentimental insisteren, siden disse bøger har afkræftet disse ideologier helt fra deres grundlag. Alle nutidige bevægelser af nægtelse er blevet ideologisk bekæmpet i dag, takket være samlingen af Harun Yahyas bøger.

Der er ingen tvivl om, at disse egenskaber stammer fra Koranens visdom og klarsyn. Forfatteren prøver ydmygt at tjene som et middel i menneskets søgen efter Guds sande vej. Ingen materielle goder søges ved udgivelsen af disse værker.

De, som opfordrer andre til at læse disse bøger, at åbne deres sind og hjerter og vejleder dem til at blive mere hengivne tjenere af Gud, udfører en uvurderlig tjeneste.

Det ville blot være spild af tid og energi at udbrede andre bøger, som skaber forvirring i folks sind, fører mennesket til ideologisk kaos, og som tydeligvis ikke har nogen stærke og præcise effekter af at fjerne tvivlen i folks hjerter, hvilket også bekræftes af tidligere erfaringer. Det er umuligt for bøger, der hellere vil understrege forfatterens litterære magt end at udføre det ædle mål at redde folk fra deres mangel på tro, at have en særlig stor effekt. De, som betvivler dette, kan let se, at Harun Yahyas bøgers eneste mål er at

overvinde vantrø og at udbrede Koranens moralske værdier. Den succes, indflydelse og oprigtighed, som denne tjeneste har opnået, manifesteres i læserens overbevisning.

En pointe må huskes: hovedårsagen til den fortsættende ondskab og konflikt og alle de prøvelser, størstedelen af folk gennemgår, er den ideologiske forekomst af vantrø. Disse ting kan kun blive afsluttet med en ideologisk bekæmpelse af vantrø og ved at sikre, at alle kender til skabelsesmiraklerne og Koranens moral, så folk kan leve efter den. Når man tænker over verdens tilstand i dag, som tvinger folk ind i en negativ spiral af vold, korruption og konflikt, er det tydeligt, at denne tjeneste må gives hurtigere og mere effektivt. Ellers er det måske for sent.

I denne indsats indtager Harun Yahyas bøger en ledende rolle. Ved Guds Vilje, vil disse bøger være en måde, hvorpå folk i det 21. århundrede vil opnå den fred og lyksalighed, retfærdighed og glæde, som loves i Koranen.

INTRODUKTION

Gennem hvert øjeblik i vores liv møder vi utallige velsignelser og skønheder, skabt for os af Allah: Den luft, vi indånder, de varierede og imponerende dejlige syn i naturen, den utrolige skønhed i dyr, planter og blomster, er alt sammen eksempler på dette uanfægtelige faktum. De har, sammen med mange andre vidundere i den naturlige verden, alle en kraftig påvirkning af den menneskelige sjæl. Men der er et vigtigt faktum om skønhederne i denne verden, som mennesket må forstå. Som vores Herre har åbenbaret i Sin Bog, **”Det jordiske liv er kun bedragerisk nydelse.”** (Sura Al 'Imran, 185).

Den illusoriske og flygtige natur af livet i denne verden stammer fra det faktum, at det ikke er permanent, at det en dag vil være slut. Som Koranen erklærer, **”Den, der skabte død og liv for at sætte jer på prøve”** (Sura al-Mulk, 2), har Allah skabt Jorden og verdens velsignelser for at teste mennesket, for at adskille de, som er engagerede i at opføre sig guddommeligt fra de, som omfavner det onde frem for det gode. Hver af os vil kun forblive her i en kort periode og kan kun nyde disse velsignelser i en begrænset tid, ifølge Allahs vilje. Det er i det Hinsides, folk vil leve deres sande liv. Dette er hvordan, Allah har åbenbaret i Koranen, at det Hinsides repræsenterer ens sande liv:

Dette jordiske liv er kun adspredelse og tidsfordriv. Den hinsidige bolig er livet. Hvis de blot havde viden! (Sura al-'Ankabut, 64)

Det er derfor en stor fejl af enhver person at blive uforholdsmæssigt betaget af verdens flygtige velsignelser under sin korte eksistens i dette liv. Påmindende om, at fordelene i denne verden ultimativt er værdiløse, er Allah kommet med en advarsel:

... De griber efter de timelige goder og siger: "Det vil blive os tilgivet." Og når så lignende goder kommer til dem, griber de dem igen. Er Skriftens pagt ikke sluttet med dem om, at de ikke må sige andet end sandheden om Gud? De har dog studeret, hvad der står deri. Den hinsidige bolig er bedre for dem, der er gudfrygtige. Vil I ikke komme til fornuft? (Sura al-A'raf, 169)

I en af sine hadither, forklarer Profeten Muhammed (saas) også forskellen mellem Paradis og denne verden med sin karakteristiske veltalenhed:

Fortalt af Abu Huraira; Profeten (saas) sagde, ”Et sted i Paradis så lille som en sløjfe er bedre end alt det, hvorpå solen står op og går ned (altså verden).” Den samme hadith gengives på denne måde af Anas bin Malik, ”Et sted i Paradis så lille som en af jeres sløjfer eller piske er bedre end hele verden og hvad end, der er i den.” (Bukhari)

Som vores Profet (saas) afslørede, er velsignelserne i denne verden blot bittesmå manifestationer af Paradisets velsignelser. Lige meget hvor attraktive, imponerende og permanente velsignelserne i dette liv virker, må vi aldrig glemme denne vigtige sandhed, som ligger bag dem alle sammen. Man må vide, at det, at blive opslugt af denne verdens falske glæder – som i sig selv blot er et bedrag – vil føre til skuffelse i denne verden og en forfærdelig skæbne i den næste. Man må hele tiden handle i overensstemmelse med den viden.

Allah har lovet, at Han vil give "et godt liv" til de, som søger det Hinsides. Der vil de opleve det sande liv, de er blevet lovet i Koranen (Sura an-Nahl, 97). På den anden side, er der "trange kår" for folk i livet i denne verden.

[Allah sagde:] "Men den, der vender sig bort fra Min påmindelse, vil få trange kår, og på opstandelsens dag vil Vi føre ham af sted i den samlede flok som blind." (Sura Ta Ha, 124)

Troende er klar over disse sandheder afsløret i Koranen. De ved, at alt de oplever i denne verden, er del af en test, som er lavet for dem af Herren af Verdenene. Af den grund føler de ingen stor lidenskab for velsignelserne i denne verden, som ved første øjekast ser så tiltrækkende ud. I stedet bruger de hele deres liv på en sådan måde, at de kan opnå det Hinsides, de er blevet lovet. De ser Allahs anerkendelse som deres mål og tilegner kun de nødvendige værdier til denne verden. Deres liv er derfor behagelige, og deres hjerter, fyldt til randen med kærlighed for Skaberen, er i ro. På den anden side oplever de mennesker, som ikke er klar over disse sandheder – eller kender dem men vælger at ignorere dem – generelt vanskeligheder og ulykke på grund af deres lidenskabelige tilknytning til en falsk verden.

I denne bog vil vi overveje – ved at bruge eksempler, som man kan møde på ethvert tidspunkt og hvor som helst – de unødvendige lidelser og kvaler for dem, som bedrages af de falske glæder i denne verden. Vi vil også udforske måder, hvorpå disse kan undgås, og de problemfrie liv for troende, som bruger al deres energi på at opnå det Hinsides, deres sande bolig. Ved at huske på Allahs åbenbaring i Koranen, "**Alle de ting, I har fået, er det jordiske livs nydelse og ydre glans, mens det, der findes hos Gud, er bedre og mere varigt. Vil I ikke komme til fornuft?**" (Sura al-Qasas, 60), vil vi invitere folk til at leve bedre liv, som passer til Allahs anerkendelse.

ER DU KLAR OVER, AT DU LEVER I EN FALSK VERDEN?

Fornuft er den vigtigste forskel mellem troende og vantrø. Fornuft, en intellektuel gave fra Allah, er en egenskab hos tjenere, som tror på Ham. Det udvikles i proportion med et individs tro og frygt for og underkastelse til Ham. Frygt for Allah og sand tro giver individet en forståelse, som tillader ham eller hende at handle i overensstemmelse med Allahs gode glæde i ethvert øjeblik af hans eller hendes liv. Ved at bruge deres samvittighed, vælger sådanne mennesker at opføre sig på den måde, der er i bedst overensstemmelse med Koranen, og dette giver dem en høj standard af adfærd, som hersker gennem hele deres liv. Allah har afsløret denne barmhjertighed for de troende i Koranen:

I, der tror! Hvis I frygter Gud, vil Han lave en sondring mellem jer, eftergive jeres onde handlinger og tilgive jer. Gud er fuld af vældig gunst. (Sura al-Anfal, 29)

En vantrø kan, på den anden side, lige meget hvor klog han er, aldrig – så længe han mangler tro – besidde fornufte, hvormed han korrekt kan forstå naturen i den verden, han lever i, eller hvad han skal gøre som konsekvens af dette. Det er fordi, fornuft er en helt anden ting end intelligens; det kan ikke opnås ved hårdt arbejde og erfaringer, eller ved at løse matematiske opgaver eller begrave sig selv i komplicerede akademiske processer. Fornuft er en magt af forståelse og begribelse, som kommer til ved Allahs vilje og kun tilhører de, som har tro. Allah har åbenbaret i mange af Koranens vers, hvordan de nægtende mangler sand fornuft. Nogle af disse lyder som følger:

... De, der er vantrø, finder på løgne om Gud. De fleste af dem er uforstandige. (Sura al-Ma'ida, 103)

Med dem, der er vantrø, er det som at råbe til noget, der kun hører råb og kald; de er døve, stumme og blinde. De forstår intet. (Sura al-Baqara, 171)

De værste dyr hos Gud er de døve og stumme, som ikke har nogen forstand. (Sura al-Anfal, 22)

En af de grundlæggende årsager til, at vantrø tror, at denne verden, de lever i, er ægte, glemmer det Hinsides og kun forsøger at opfylde deres verdslige begær, at de, som det afsløres i versene, ikke har "nogen forstand". Derfor forestiller de sig, at hele deres liv er begrænset til denne verden. Deres snæversyn på begivenheder og andre domme er næsten alle sammen rettet mod denne verden. De ser kun de overfladiske aspekter af livet i denne verden, er ude af stand til at forstå dens sande formål og bruger deres liv på at være totalt ubevidste om det Hinsides. Allah åbenbarer det følgende om sådanne folk i Koranen:

De kender noget overfladisk af det jordiske liv; om det hinsidige bekymrer de sig ikke. Har de aldrig tænkt derover for sig selv? Gud skabte kun himlene og jorden og alt derimellem i sandhed og kun til en fastsat frist. Men mange mennesker tror ikke på mødet med deres Herre. (Sura ar-Rum, 7-8)

Men faktum er, at Allah gennem disse vers fra Koranen har givet information om det jordiske livs sande ansigt og har advaret folk mod ikke at blive forført af det.

Menneskenes kærlighed til det, de begærer: Kvinder og børn, sammenpuget ejendom af guld og sølv, udmærkede heste, kvæg og agerjord, fremstår for dem i et smukt lys. Dette er det jordiske livs goder. Hos Gud, derimod, er den skønne hjemkomst. (Sura Al 'Imran, 14)

Det jordiske liv er kun tidsfordriv og adspredelse. Den hinsidige bolig er bedre for dem, der er gudfrygtige. Vil I ikke komme til fornuft? (Sura al-An'am, 32)

I andre vers har Allah mindet folk om, at de ignorerer det Hinsides, hvor de vil tilbringe deres sande liv:

Men nej! I elsker det flygtige uden at give agt på det hinsidige. (Sura al-Qiyama, 20-21)

Der kan ikke herske nogen tvivl om, at sådan adfærd vil medvirke evige tab for de, som ikke reflekterer over betydningen af Allahs ord.

Imam Ghazali, en værdig islamisk lærd og en mand med stor visdom, kom engang med en påmindelse om dette spørgsmål og beskrev, hvordan de flygtige velsignelser i denne verden var kedelige og værdiløse sammenlignet med de, man får af Allah i det Hinsides. Ghazali opfordrede folk til at søge de gode glæder i det Hinsides:

... I kontrast til de folks stationer, er rækken af herskere i denne verden lille og kedelig – helt usammenlignelig. Allah taler derfor om det Hindsides' sultanat, "Når du ser dig om, ser du lyksalighed og et stort rige [sultanat]" (Sura al-Insan, 20).

Opløft goderne i det Hinsides, som Allah har beskrevet som et stor sultanat! Fuldt ud ved du, at verden og tingene i den er få og værdiløse. Livet er kort, rækken af velsignelser i denne verden og kort og meget kortvarig. Men vi mønstrer vores sjæle og ejendele for at opnå netop så lidt og nyder det i netop så kort en tid. Nogle af os opnår dette og andre mislykkes, men misunder dem, der gør. De ser aldrig, hvordan de sætter deres sjæle og ejendele i fare for at opnå dette. (Imam Ghazali, Minhajul Abidin, p. 319)

DET SANDE LIV FINDES I DET HINSIDES

Det er gennem Koranens vejledning, at folk lærer formålet bag deres skabelse. De forstår, hvordan de skal tjene Allah, og de værdsætter sandhederne om selve livet. Som det beskrives på de følgende sider, får vi i Koranen at vide, at ”**det sande liv**” er det Hinsides. Som det afsløres i versene, er den verden, vi lever i i øjeblikket, blot en ”afledning”, ”et prøvelsessted”. Når en person krydser over til livet i det Hinsides, vil alt, der er tilbage af denne verden, være kortvarige minder i hans eller hendes sind. Sammenlignet med det Hinsides, ligner livet i denne verden ”et øjeblik” som i det følgende eksempel:

Forestil dig, at du sidder lykkeligt på en flodbred på en dejlig forårsdag. Forestil dig, at en let brise gør luften kølig og forfriskende. Kan du høre den fortræffelige lyd af det boblende vand? Kan du se de skønne blomster, den ene smukkere end den næste? Forestil dig, at du taler med en god ven, mens du nyder disse skønheder; forestil dig, at du dufter den rene duft fra blomsterne i luften og lytter til fuglenes søde kvadder. Forestil dig, at du, mens du nyder alle disse følelser, vågner op og befinder dig i din seng. I sådan et tilfælde ville du indse, at alt, du havde forestillet dig, var ægte, faktisk ikke var andet end en drøm: et opspind i din fantasi, som pludselig forsvandt.

Lad os nu forestille os den samme situation, efter du er vågnet. Lad os formode, at du virkelig taler med en kær ven, nyder alle de syn eller lyde ved bredden af en smuk flod.

Hvis nogen spurgte dig, ”hvilken af de to ville du foretrække?” efter du havde oplevet begge ting, ville du selvfølgelig sige, ”den hvor jeg er vågen.” Grunden er, at det, der foregår i vores drømme, forbliver i vores drømme og ikke er fordelagtigt i det virkelige liv. Ingen kan seriøst føle sorg over det, han eller hun har mistet i sin drøm, fordi han eller hun ved, at det ikke har nogen effekt på det rigtige liv. Lige meget hvor meget glæde en person finder i sin drøm, kan dette aldrig give så meget glæde, som når han eller hun er vågen i den rigtige verden.

På samme måde er livet i denne verden drømmeagtig, meget kort og flygtig, når det sammenlignes med det Hinsides. På samme måde som man vender tilbage til virkelighed fra fantasi, når man vågner fra en drøm, vil livet i denne verden, som virker så ægte nu, hurtigt slutte, og dit virkelige, evige liv vil begynde i det Hinsides. Dette er måden, hvorpå Koranen beskriver, hvordan folk indser, at de kun var en kort tid i det jordiske liv:

Han siger: "Hvor mange år har I været på jorden?" De siger: "Vi har vel været der en dag eller noget af en dag. Spørg dem, der kan tælle!" Han siger: "I har kun været der ganske kort tid. Hvis I blot vidste! (Sura al-Muminun, 112-114)

I et andet vers har Allah advaret folk ved at åbenbare, at livet i denne verden, ligesom høsten, som spirer med regn men så bliver tør og vissen, er et bedragende sted, som en dag uundgåeligt vil ende:

I skal vide, at det jordiske liv kun er tidsfordriv og adspredelse og ydre glans, indbyrdes praleri og stræben efter at få mest rigdom og flest børn! Det er, som når der falder en regn, hvis vækster glæder de vantro. Siden tørrer de ud, så man ser dem gulnes; dernæst bliver de tørre strå. I det hinsidige er der streng straf, men også tilgivelse fra Gud og velbehag. Det jordiske liv er kun bedragerisk nydelse. (Sura al-Hadid, 20)

Når dette er tilfældet, ville det være en helt forfærdelig fejl at ignorere denne virkelighed og blive draget af denne verdens flygtige velsignelser og så lide den uundgåelige turbulens. Troende ved, at velsignelserne i denne verden er en gave fra Allah og skal bruges som midler til at opnå Hans anerkendelse. Som gengæld for denne guddommelige tilgang, gør Allah alt, de troende gør, gunsigt, og belønner dem med evigt Paradis i livet i det Hinsides.

De, som nøjes med denne verden, og som ikke er i stand til at se dens sande ansigt, gør en lille eller ingen indsats for at opnå Efterlivet. Siden de forestiller sig, at den verden, de lever i, er ægte, lægger de uklogt alle deres planer med dette in mente. Selvom Allah nogle gange skænker dem velsignelser i lyset af Hans visdom, venter et stort tab dem stadig i Efterlivet, hvor de vil opleve deres rigtige liv. Allah har afsløret disse menneskers situation, i det jordiske liv og i det Hinsides, i Koranen:

Den, der ønsker at dyrke jorden i det hinsidige, ham giver Vi større udbytte af dyrkningen, og den, der ønsker at dyrke jorden i denne verden, ham giver Vi noget deraf; men han får ingen andel i det hinsidige. (Sura ash-Shura, 20)

... Sig: "Nyd blot livet lidt i din vantro! Du er en af dem, der hører til i Ilden." (Sura az-Zumar, 8)

Nej! Vi lader dem nyde livet, som Vi gjorde med deres fædre, indtil de har nået en høj alder. Har de ikke set, at Vi kommer over landet og beskærer dets omfang? Skulle de blive de sejrende? (Sura al-Anbiya', 44)

Lad dem blot spise og nyde livet! Lad blot håbet afvende deres opmærksomhed! De skal få at se! (Sura al-Hijr, 3)

Folk burde lægge mærke til disse påmindelser for at undgå en sådan skæbne i det Hinsides.

SKØNHEDERNE I DENNE VERDEN ER UPERFEKTE OG FEJLFYLDTE

Denne er verden er drømmeagtig på samme måde, som den gode smag og følelse, man får ved at spise et æble i sin drøm, ikke er noget sammenlignet med de æbler, man spiser, når man er vågen. Så den glæde, man får fra handlinger i denne verden, er en fattig version af det tilsvarende i det hinsidige. I Koranen advarer Allah folk mod det jordiske livs bedragende natur:

... Guds løfte er sandt. Lad ikke det jordiske liv bedrage jer, og lad ikke Bedrageren bedrage jer om Gud. (Sura Luqman, 33)

Allah skabte mennesket fra jord og åndede Sin egen sjæl ind i ham; med andre ord skabte Han mennesket fra "ingenting". Allah kender alle menneskers egenskaber og Han er fuldstændig klar over deres

jordiske begær. Han kender til deres svagheder, ønsker, de ting de nyder eller behøver, deres tvivl og frygt, kort sagt alt, bedre end de selv gør det. Allah åbenbarer, hvor tæt Han er på os, i et andet vers:

Vi har skabt mennesket. Vi ved, hvad hans sjæl tilhvisker ham. Vi er ham nærmere end halspulsåren. (Sura Qaf, 16)

Mennesker føler altid en stor længsel efter perfection i deres sjæle. Som et krav for den prøvelse, de gennemgår, har Allah, Som kender alle deres ønsker og passioner, skabt livet i denne verden med fejl og mangler sammen med de utallige velsignelser. Folk må, hvis de ønsker at være åndeligt succesfulde, stræbe efter at overkomme disse mangler og rense sig selv for fejl for at bestå den test, Herren har opstillet for dem. Men man må altid huske på det faktum, at det stadig er umuligt for dem at opnå det ønskede perfektionsniveau. Allah har gjort denne perfektion unik for Paradis og for de af Hans tjenere, som fortjener lyksalighed.

I livet i denne verden er en kamp med mange flere mangler nødvendig blot for at kunne overleve; mennesker skal, uden undtagelse, spise hver dag, sove, beskytte sig selv fra sygdomme, vaske sig og tage vare på sig selv. På præcis samme måde skal de bruge deres fornuft og samvittighed på alle tidspunkter for at beskytte sig selv fra det onde i jordiske begær og for at udvise korrekte moralske værdier.

Som det skrives i Koranen, **"Han er Gud; Skaberen; Ophavsmanden; Formgiveren. Ham tilkommer de skønneste navne. Alt i himlene og på jorden lovpriser Ham. Han er Den Mægtige og Den Vise."** (Sura al-Hashr, 24), er Allahs skabelse fejlfri. Vores Herre har magten til at opnå alt og skabe alt, Han ønsker. Men Han opfordrer mennesker til at tænke ved at skabe fejl og mangler i livet i denne verden.

Når det betragtes adskilt og sammenlignes med perfektionen ved livet i Paradis, kan visdommen bag manglerne i denne verden lettere forstås. For at give et eksempel kan et menneske, uanset hvad, ikke holde længere end to eller tre dage højst uden søvn. Så følger der et gradvist tab af bevidsthed, og den person mister al kontakt med virkeligheden. På samme måde vil en person, som går flere dage uden at vaske sig, blive beskidt og føle et stort fysisk ubehag. En person må også spise og tage vare på sig selv regelmæssigt for at kunne overleve. Sygdom er endnu en ufuldkommenhed. Det er fordi, mennesker er så hjælpeløse, at selv en bakterie eller virus, så lille, at den er usynlig for det blotte øje, kan resultere i sygdom og tvinge individet til at hvile i ugevis. I sådan et tilfælde bliver personen svag og har ikke meget glæde ved de fleste ting. Den pågældende person vil uden tvivl blive meget afhængig af andre menneskers hjælp og omsorg.

Som følge af Hans uendelig medfølelse har vores Herre også skabt midlerne, hvorved folk kan overkomme de ufuldkommenheder, de møder i livet i denne verden; levnedsmidler, som giver styrke og kraft, materialer som kan bruges til rengøring og kropslig vedligeholdelse, og medicin der kan kurere sygdom, er alle sammen beviser på Allahs medfølelse for og beskyttelse af Sine skabelser.

Sammen med sådanne fysiske ufuldkommenheder i det jordiske liv, findes der også åndelige; den måde hvorpå en persons hjerte kan være bekymret og føle tvivl eller frygt er eksempler på dette. Endvidere tilfredsstilles jordiske passioner aldrig længe; en aktivitet som indledes med stor entusiasme bliver hurtigt trættende. Disse er blot nogen af de ufuldstændigheder, Allah har skabt specielt for denne verden.

Men lad os også bemærke, at selvom de åndelige vanskeligheder i dette liv bliver til stor lidelse for dem uden tro, lever troende meget fjernt fra dem. Mennesker er skabt med mange negative egenskaber i deres begær, men tro og frygt for Allah vil beskytte dem fra disse onskaber og de mange svagheder i deres

egne passioner, deres egen jordlighed. At binde sig selv til Allah med oprigtig tro og underkastelse forhindrer en person i at lide under sådanne åndelige bekymringer som træthed, fortvivelse og sorg. På den anden side resulterer de ovenforstående åndelige vanskeligheder i forfærdelig krise for vantro.

Med alle disse fejl og mangler, Han har skabt, afslører Allah denne verdens falske ansigt for os, som Han har skabt udelukkende for at teste vores tro. Individet længes derfor efter et liv, hvor der ikke findes nogen ufuldkommenheder, hvor alt er fejlfrit og fuldstændigt – efter Paradis. I Paradis vil folk leve for evigt uden nogen form for bekymringer, vil aldrig blive trætte af eller kede sig over, hvad de får fra Allah. Som Han afslører i Koranen:

De siger: "Lovet være Gud, som tog sorgen fra os! Vor Herre er tilgivende og taknemmelig Han, der i sin gunst lader os bo i den evige bolig, hvor ingen træthed og udmattelse rammer os." (Sura al-Fatir, 34-35)

I et andet vers har Allah afsløret, at troende i Paradis vil finde alt, hvad hjertet begærer:

De, der siger: "Vor Herre er Gud!" og derpå er retlinede, over dem vil englene stige ned: "Frygt ikke, og vær ikke bedrøvede! Fryd jer over Haven, som I har fået løfte om! Vi er jeres venner i det jordiske liv og i det hinsidige. Dér får I alt, hvad sjælen kan begære, og dér får I, hvad I forlanger." (Sura Fussilat, 30-31)

Siden vantro ikke tror på eksistensen af det Hinsidige, prøver de forfængeligt at opfylde dette aspekt af deres begær fra det jordiske liv. De tror fejlagtigt, at jo flere velsignelser, de kan opnå i denne verden, jo lykkeligere vil de være. Derfor, som det afsløres i verset, **"Lad Mig om ham, som Jeg alene skabte, som Jeg skænkede udstrakt ejendom og sønner, som er til stede; som Jeg jævned vejen for, og som derpå kræver, at Jeg skal give ham mere!"** (Sura al-Muddaththir, 11-15), jagter de efter tilbuddene i denne verden med stor passion og begærlighed.

Men faktum er, at intet antal materielle genstande vil bringe en person den lykke, han eller hun søger. Det er fordi, den tomhed i de vantros hjerter, som de prøver at udfylde med materielle værdier, faktisk stammer fra det faktum, at de lever deres liv fjernt fra Allah. Allah har skabt mennesker på en sådan måde, at de kun kan finde fred ved at huske på Ham. En person, som ikke husker Allah, spilder sit liv. Sådanne folk forestiller sig fejlagtigt, at goder, ejendom, rang eller berømted garanterer lykke.

Kun i det Hinsidige vil de indse den ultimative hulhed ved de indsatser, de har gjort i denne verden. Som gengæld for deres nægtelse af Allah i denne verden vil de møde bitter lidelse i den næste. Dette er en så forfærdelig lidelse, at de glædeligt vil opgive alt, der var dem kært i denne verden, for at blive fri for den: deres familier, venner, de goder de var så tæt knyttet til, og som de prøvede at øge ved at arbejde dag og nat. Allah har beskrevet de vantros situation i det Hinsidige:

Enhver, der har handlet uret, ville, hvis han ejede, hvad der findes på jorden, gerne løskøbe sig dermed. Inderst inde fortryder de, når de ser straffen. Der vil blive truffet afgørelse mellem dem med retfærdighed; de vil ikke blive gjort uret. (Sura Yunus, 54)

Hvis de, der handler uret, ejede alt på jorden og lige så meget til, ville de gerne løskøbe sig dermed fra den onde straf på opstandelsens dag. Da vil noget fra Gud, som de ikke havde regnet med, blive synligt for dem. (Sura az-Zumar, 47)

De får hinanden at se. Den, der forbrød sig, ville ønske, at han kunne løskøbe sig fra straffen på den dag, med sine sønner, med sin ægtefælle og sin broder, med sin slægt, der gav ham husly, med alle, der er på jorden, og at det kunne frelse ham. Men nej! Den er flammende lue. (Sura Al-Ma'arij, 11-15)

Det er de, som har tro, og som lever for Allahs gode glæde, som vil blive fri fra lidelserne i denne verden og den evige pine i Efterlivet. I Koranen giver Allah de, som udviser den moral, nyhederne om et glædeligt liv i både denne verden og den næste:

Enhver, der handler retfærdigt og er troende, mand eller kvinde, vil Vi lade leve et godt liv. Vi vil som gengæld give dem deres løn for de smukkeste handlinger, som de har udført. (Sura an-Nahl, 97)

Den store islamiske lærde Abdul-Qadir Gilani har også påmindet folk om ikke at blive vildledt af forstyrrelserne i denne verden men at arbejde for at opnå vores Herres anerkendelse og Efterlivet, og at en person i tilfælde af, at han udviser så moralske værdier, vil finde det bedste af alt i det Hinsidige:

Lad ikke dine største bestræbelser være så simple ting som at spise, drikke, klæde dig på og blive gift. (For disse er ingen ender i sig selv, men midler til at opnå enderne. Forvir ikke midlerne med enderne.) Hvor er hjertets og hemmelighedens bestræbelser? Det er, hvad man må vide og finde. Hav ingen tvivl om, at dette ikke er andet end et begær for Allah. Dette må være dit arbejde og din vigtigste bekymring. I det tilfælde, lad din mest oprigtige og seriøse bestræbelse være Herren og de ting, der i Hans syn...

Det Hinsidige er det modsatte af denne verden. Skaberen er det modsatte af folket. Vid, hvordan du går fra denne verden til det Hinsidige, fra folk til Skaberen...

Alt du forlader i denne verden, vil du finde i en mere gunstig form i det Hinsidige. Vær så klar, som om du kun havde en dag tilbage at leve i..." (Abdul-Qadir Gilani, Gonul Incileri Ikazlar (Warnings of the Pearls of the Heart), oversat til tyrkisk af Celal Yildirim, Bahar Yayinlari, s. 27-29)

LIDENSKAB OG BEGÆR ER FORHINDRINGER FOR LYKKE

Allah afslører i Koranen, at folks jordiske begær indeholder to distinkte elementer. En af disse er "samvittigheden", som befaler, hvad der er godt og forbyder, hvad der er ondt. Den anden er *fujoor*, som befaler hvad der er ondt. Ordet *fujoor* betyder at begå synd og oprør: at lyve, vende sin ryg mod det, der er rigtigt, bryde retfærdige love, moralsk kollaps og det, der er en fornærmelse mod guddommelighed. Med andre ord indeholder konceptet *fujoor* alle de negative egenskaber i det menneskelige ego. I Koranen afslører Allah, at Han har indgydet både *fujoor* og samvittighed, som tilskynder mennesker at undgå det førstnævnte:

Ved [jeg svær ved] en sjæl og det, der har formet den, dernæst indgivet den dens fordærv [fujoor] og dens guds frygt [taqwa]! Den, som renser den, ham går det godt, men den, der lader den gå til, får ikke lykken med sig. (Sura ash-Shams, 7-10)

Den anden vigtige egenskab af umoralske begær, der beskrives i Koranen, er "lidenskab" og "grådighed". En person, som stiller sig tilfreds med livet i denne verden og ikke overvejer det Hinsidige, er hengivet til alt, han ejer, med "lidenskab" og "grådighed". Han eller hun begynder at leve, som om døden og Efterlivet er langt væk. Faktisk prises og æres folk lidenskaber i samfund, der er langt fra Koranens moralske værdier. Jo mere tilknyttede folk er til livet i denne verden og jo mere indsats, de lægger i for at opnå dens fordele, jo mere æres de af andre, som deler samme fordrejede tankegang. Men dette er en stor fejl. En person må selvfølgelig stræbe efter at have et behageligt liv og bør altid forsøge at gøre sit bedste. Men den beslutsomhed og vilje må rettes mod den livsstil, Allah anerkender. Ellers ville det være en forfærdelig fejl, at glemme vores Herre, Som giver dem alt, de ejer, at blive fanget i jordiske begær og i et liv, der er langt fra Koranens moralske værdier.

Opmærksomhed ledes hen på vantros lidenskabelige tilknytning til ting i denne verden i verset, **"Og I elsker ejendom inderligt."** (Sura al-Fajr, 20). I et andet vers, **"Nydelserne i det jordiske liv er ringe. Det hinsidige er bedre for den, der er gudfrygtig."** (Sura an-Nisa', 77), minder Allah os om, at de velsignelser, folk er så lidenskabeligt glade for, er nydelserne ved livet i denne verden. Ordet "nydelse" betyder i denne sammenhæng værdiløse ting, ultimativt dømt til at forsvinde. Velsignelserne i denne verden, som folk begærer så grådigt, er falske og værdiløse sammenlignet med dem i det Hinsidige.

DE SOM BEDRAGES AF DEN FALSKE VERDEN, ER ALTID BEKYMREDE

Enhver hændelse, folk oplever gennem deres liv, ethvert ord de siger, hvert billede de ser: alt er skabt af Allah, Herren af Universet. At vide dette og leve med den ro, denne viden indgyder, er en af livets og troens største glæder. Folk som er klar over Allahs kontrol over hele universet, som ved, at Han altid vil skabe det bedste og mest gunstige, opfører sig på en underkastende og accepterende måde. Deres hjerter har derfor altid fred. De ved, at Allah skaber alt i lyset af en bestemt skæbne, med godhed og visdom, og handler altid med den selvsikkerhed, som denne viden bringer med sig. De troendes underkastende attitude beskrives i et andet vers:

Sig: "Intet andet vil ramme os end det, som Gud har bestemt for os. Han er vor skytsherre." Til Gud skal de troende sætte deres lid. (Sura at-Tawba, 51)

Lige meget hvad der sker for dem, fortvivler troende, som ved, at alt er under Allahs kontrol, aldrig når de møder modstand eller vanskeligheder. De prøver altid at se det positive aspekt af alt. Alt, som en person vil tænke eller sige gennem sit liv, er forudbestemt ned til mindste detalje af Allah, før han eller hun overhovedet er blevet født. Individet møder disse hændelser, som er bestemt for ham eller hende, når tiden

er rigtig. Da troende ved, at alt i deres skæbne er blevet skabt for at give et gunstigt udfald, underkaster de sig altid den skæbne og føler sig sikre og i ro. I Koranen har Allah åbenbaret:

Ingen ulykke rammer på jorden eller hos jer selv, uden at den findes i et skrift allerede, inden Vi har skabt den. Dette er let for Gud. I skal derfor ikke sørge over det, der er forsvundet for jer, og ikke fryde jer over det, som Han har givet jer. Gud elsker ingen selvbevidst pralhals. (Sura al-Hadid, 22-23)

De, som ikke er i stand til at forstå disse sandheder, skader sig selv ved at blive opslugt af glæderne i denne verden. Da de begår den fejl at tro, at hændelser finder sted uafhængigt af Allah, leder de efter måder at blande sig i dem på. Når begivenheder går ”dårligt” eller ”mod dem”, er det en kilde til konstant sorg og uundgåelig utilfredshed for sådanne mennesker. På baggrund af disse fejlagtige tanker, er de konstant stressede. De ligner vågne om natten over den mindste bekymring, deres nerver lider, og de gennemgår fysisk og åndelig skade. De tyr til diverse midler for at få disse vanskeligheder væk. De kan søge lindring ved at tage del i forskellige slags underholdning eller ved slet ikke at tænke. Men det er umuligt for sådanne midler at bringe dem sand fred og glæde. Det er fordi, som Allah afslører i verset, **”De, der tror, og hvis hjerte finder hvile i ihukommelsen af Gud; og i ihukommelsen af Gud finder hjertet hvile!”** (Sura ar-Ra’d, 28). En person kan kun finde fred ved at ty til Allah, underkaste sig vores Herre og leve efter moralske værdier, Han befaler.

Selvom Allah har vist folk vejen til at fri dem selv fra utilfredshed og til at opleve sand glæde, handler de, der med vilje vender ryggen mod dette, blot ”uret mod sig selv”. Allah beskriver sådanne menneskers situation i et andet vers:

Gud handler ikke uret mod menneskene; menneskene handler uret mod sig selv. (Sura Yunus, 44)

På same måde, som vantro, som søger trøst og fred – for at undgå den stress og de problemer, de oplever, og for at genoprette deres gode humør – ikke evner at finde, hvad de søger i denne verden, lider de også et tab i det Hinsidige, som ikke kan ophæves. Når de vender sig fra Allahs vej, beskrives de ting, sådanne mennesker søger, i Koranen som ikke at tjene andet formål end at **”gøre deres nederlag større”** i Efterlivet:

Vi handlede ikke uret mod dem; men de handlede uret mod sig selv. Deres guder, som de påkalder foruden Gud, var dem ikke til nogen nytte, da din Herres afgørelse faldt. De gjorde blot deres nederlag større. (Sura Hud, 101)

Det må ikke glemmes, at Allah i mange af Koranens vers har afsløret, at Han tilgiver folk og accepterer deres anger. En person kan begå mange fejl, før han til slut bliver klar over disse sandheder. Men det vigtige er at forstå, at han eller hun er på den forkerte vej, at angre og forsøge at leve efter de moralske værdier, vores Herre har befalet. De beskrives i Koranen, i en tale af Profeten Salih (as) til folket, hvad de skal gøre for at opnå Allahs gode glæde:

Og til Thamūd sendte Vi deres broder Sālih. "Mit folk!" sagde han. "Tjen Gud! I har ingen anden gud end Ham. Af jorden frembragte Han jer, og på den lod Han jer tage bolig. Bed Ham om tilgivelse, og omvend jer derpå til Ham! Min Herre er nær, og lydhør." (Sura Hud, 61)

Vores Herre beskriver også i et andet vers, at Han vil besvare enhver bøn med det samme:

Når Mine tjenere spørger dig om Mig, så er Jeg nær; Jeg besvarer kaldet fra enhver kaldende, der påkalder Mig. Lad dem derfor lytte til Mig og tro på Mig! Måske følger de den rette vej! (Sura al-Baqara, 186)

VANTRO: DE UDTRÆTTER SIG SELV OG ARBEJDER FORGÆVES

Næsten alle mennesker prøver at lykkes med noget i livet i denne verden. Lige meget hvor forskellige deres interesseområder kan være, har alle mennesker et fælles mål: at blive belønnet for deres indsats og arbejde. De, som ignorerer det Hinsidige, tror, at det er alle problemerne værd at blive belønnet for deres arbejde i denne verden.

Men faktum er, at disse folk ignorerer en meget vigtig faktor: Allahs anerkendelse. Det, som faktisk gør en handling og dens udfald værdifuld, er Allahs anerkendelse af det individ og den pågældende handling. Enhver indsats eller succes i en aktivitet, der sker uden at stræbe efter Hans anerkendelse, er kun midlertidig, ligesom livet i denne verden. Af den grund har Allah beskrevet de vantros indsats og sådanne ting, de gør, som "luftspejling". Når disse folk går over til Efterlivet, vil de se – med mindre Allah i Sin Barmhjertighed vil det anderledes – at al deres arbejde og indsats for sådan glæde er tom:

De, der er vantro, deres handlinger er som luftspejling på en slette. Den tørstige antager den for at være vand; men når han kommer derhen, finder han, at der ingenting er. Men han finder Gud, dér, og da vil Han gøre regnskabet op med ham. Gud er hurtig til at gøre regnskabet op. (Sura an-Nur, 39)

Som vi har set, kan handlinger, med mindre de udføres for at opnå Allahs anerkendelse, være fuldstændig værdiløse i Herrens syn, selv hvis de er enormt vigtige for personen. Så længe en person ikke handler i overensstemmelse med Allahs anerkendelse, kan den agtelse, folk omkring personen har for ham eller hende, eller anerkendelsen som en udfører af gode gerninger, ikke forhindre de handlinger i at være tomme. Dette er måden hvorpå Allah i Koranen beskriver situationen i det Hinsides for de, som tror, de gør gode gerninger:

Om dem, hvis stræben i det jordiske liv er forfejlet, selvom de regner med, at de gør et godt værk?" (Sura al-Kahf, 104)

Efter døden vil den vildledte sjæl indse, at alt, han stræbte efter med så stor entusiasme, ultimativt er værdiløst sammenlignet med velsignelserne i det Hinsidige. Dette vil være grund til uforklarlig og evig skuffelse. At finde ud af, at livslange indsats har været forgæves vil lave en generel fortrydelse om til en evig fortrydelse. Allah beskriver situationen for sådanne folk i det Hinsidige med følgende ord:

Det er dem, der i det hinsidige kun har Ilden i vente. Hvad de lavede her er forspildt; alt, hvad de gjorde, bliver til intet. (Sura Hud, 16)

Der kan ikke herske nogen tvivl om, at ingen ønsker, at deres livsbestræbelser ikke bliver til noget. Løsningen er derfor ikke at stræbe efter en flygtig verden, men efter det sande, evige liv i det Hinsidige. Hvis en person forsøger at opnå Allahs anerkendelse i alt, han eller hun gør, og bruger alle sine kræfter på at leve efter de moralske værdier, vores Herre har befalet, så kan han eller hun håbe på fuld belønning for selv den mindste gode gerning. I et vers afslører Allah det råd, Profeten Luqman (as) gav sin søn:

[Luqman sagde:] "Min søn! Om det så ikke vejer mere end et sennepskorn, om det ligger på en klippe, i himlene eller i jorden, så vil Gud bringe det for dagen. Gud er skarpsindig og indsigtfuld. (Sura Luqman, 16)

I et andet vers erklærer Han, at Han vil give endnu mere belønning for de rigtige handlinger udført af troende:

De, der tror og gør gode gerninger, dem vil Han give deres løn i fuldt mål, og Han vil give dem endnu mere af sin overflod. Men de, der føler sig højt hævede og er hovmodige, dem vil Han tildele en pinefuld straf. De vil ikke finde sig nogen ven eller hjælper ud over Gud. (Sura an-Nisa', 173)

Det, som en person på den forkerte vej derfor må gøre, er at angere, før de er for sent, og at vende sig til sin Herre:

Lyt til jeres Herre, før en uafvendelig dag kommer fra Gud! Da vil I ikke finde noget tilflugtssted, og I vil ikke kunne nægte. (Sura ash-Shura, 47)

ALLAH STRAFFER DE VANTRO, BÅDE I DENNE VERDEN OG DEN NÆSTE

Ved Allahs vilje, straffes folk, der er fanget i verdens falske ansigt, ikke kun for deres fejl i det Hinsidige men også gennem deres liv i denne verden. Selv den rigeste eller tilsyneladende klogeste person i verden vil generelt ikke finde nogen glæde ved disse egenskaber, hvis han eller hun ikke lever efter Koranens moralske værdier. På grund af deres nægtelse, fylder Allah sådanne menneskers hjerter med uro, åndelig bekymring og rastløshed. Selvom de lever omringet af velsignelser, som appellerer til deres jordiske begær,

finder de ingen sand glæde i dem. Lige meget, hvor glade eller tilfredse, de virker, er dette normalt bedragende.

Den uro, de vantro oplever, spreder sig til alle områder af deres liv. Deres manglende evne til at værdsætte Allahs magt, tænkte over skæbnen og have et positivt syn på ting, og til at udvise korrekte moralske værdier garanterer alt sammen uro for dem. Endvidere forestiller de sig, fordi de ikke er i stand til at forstå, hvordan Koranens moralske værdier tilbyder individet et perfekt og fredeligt liv, at alle i verden lider under de samme bekymringer som de gør. Men de bekymringer stammer i virkeligheden fra deres egne mangler. Allah har afsløret i Koranen, at der på grund af deres nægtelse er lidelse for de, som vender sig bort fra den sande vej, i denne verden og den næste:

... Den, som Gud leder vild, har ikke nogen til at retlede sig De vil få en straf i det jordiske liv, men straffen i det hinsidige bliver strengere. De har ingen til at beskytte sig mod Gud. (Sura ar-Ra'd, 33-34)

Når vi undersøger diverse aspekter af de vantros liv, er den ulykke, som sådanne mennesker møder, tydelig at se. Vi kan se, hvor altopslugende og indflydelsesrig denne uro er. Nogle folks største barndomsdrøm er at tjene mange penge, blive rig og bruge de penge, hvordan de end vil. Dette er så vigtigt for dem, at de vil ofre hvad som helst for at opnå det mål. Når deres studieår afsluttes og de begynder at opdage, at de tager seriøse ansvar på sig, forestiller de sig, at de nu er i en position, hvor de kan håndtere de vanskeligheder, livet kan give dem.

Da de ikke overvejer, at det er Allah, Som giver mennesker deres daglige brød, og Som giver velsignelser og tager dem væk igen, som Han ønsker det, slider de sig selv op for at opnå så flygtige fordele som rigdom eller stilling. De besejres i sidste ende af deres eget verdenssyn. Meget af tiden tvinges de til at opgive ting, de elsker, mens de stræber efter dette, som de tror vil bringe lykke og tilfredshed. De kan efterhånden opnå glæden i denne verden ved slutningen af denne jagt efter ære, gennem meget besvær og vanskelighed. Men resultatet er endnu engang ikke anderledes. Oveni alt det besvær, de har oplevet for at opnå deres begær, begynder de også at føle en uro ved frygten for at miste dem. De har ingen ide om, hvordan de skal være lykkelige med det, de har, og nøjes med de velsignelser, de besidder. De klager hele tiden over deres situation og beklager sig over de ting, de ikke ejer. Bare synet af en rigere, mere kulturel, mere talentfuld eller tilsyneladende flottere person end dem selv er nok til at nedbryde deres moral.

De gør en stor indsats for ikke at lade deres sindstilstand komme til syne. De søger distraktioner og underholdning ved en række aktiviteter for at fri deres sjæle fra bekymring. De kan nogle gange opnå lykke på et midlertidigt og overfladisk niveau. På sådanne tidspunkter er de glade på overfladen, men dette er ikke en permanent lykke. De føler massiv tvivl og frygt, men de er så forsigtige med ikke at vise dette til verden. Selv hvis de glemmer deres elendighed i en tid, kan de i ethvert øjeblik igen blive offer for fortvivlelse, pessimisme og sorg, fordi de ikke underkaster sig Allah. Når en jovial forretningsmand pludselig husker sin gæld, eller en studerende fortryder sine dårlige karakterer, eller den ældre ser tilbage på sin tabte ungdom, eller den pårørende mindes de glade tider, han brugte med sin afdøde ven – disse tanker kan give ophav til sorg og følelseløshed. Og det er på samme måde nedslående for dem, når de indser, at døden, den uundgåelige ende, nærmer sig.

Om disse folk er rige eller fattige, gamle eller unge, pæne eller grimme gør ingen forskel. En person, der er forpligtet til at arbejde under svære forhold fra morgen til aften er i præcis samme position som en anden person, som nyder totalt velvære og ikke behøver at tage noget ansvar på sig overhovedet. De oplever hele tiden vanskeligheden ved ikke at være i stand til at nyde sand interesse, omtanke, kærlighed og affektion fra folk omkring dem. Da de forestiller sig, at de opgaver, de udfører regelmæssigt hver dag, og det ansvar de bærer aldrig vil ende, føler de en stor træthed i deres kroppe, sind og hjerter. De er i sandhed klar over, hvor monotone og meningsløse deres liv er, og deres manglende evne til at finde en løsning er grund til stor rastløshed.

Så længe de ikke tror på Allah, kan folk i den situation aldrig flygte fra deres tvivl og bekymringer. Ingen af dem søger tilflugt hos Allah. De følger ikke den vej, Han har lagt ud for dem. De prøver at tilpasse sig selv til det liv, de lever, og betragter besvær og vanskeligheder som normale del af ens liv.

I virkeligheden straffer Allah de vantro for deres gerninger med alt det besvær, de oplever, mens de stadig er i live. Da de ignorerer livet i det Hinsidige, deres sande liv, og tyr til de falske ting i denne verden, er lidelserne i denne verden uendelige for dem.

Som det skrives i Koranen: **"Gud lod dem smage vanæren i det jordiske liv; men straffen i det hinsidige er værre. Hvis de blot vidste det!"** (Sura az-Zumar, 26)

Endnu større lidelse venter dem i det Hinsidige. Det vil indse sandheden om det Hinsidige, men da de har ignoreret det i denne verden, vil de ikke kunne bruge det til noget. De vil blive straffet med Allahs forbandelse og pinsel for deres gerninger:

De, der hører til i Haven, vil råbe til dem, der hører til i Ilden: "Vi har fundet, at det, som vor Herre lovede os, er sandt. Har I også fundet, at det, som jeres Herre lovede jer, er sandt?" "Ja!" vil de sige, og en udråber iblandt dem forkynder: "Guds forbandelse hviler over dem, der handler uret, over dem, der lægger hindringer på Guds vej og ønsker den skæv, idet de fornægter det hinsidige!" (Sura al-A'raf, 44-45)

FALSKE VÆRDIER I EN FALSK VERDEN

De folk, som glemmer det Hinsidige og forestiller sig, at denne verden er alt og enden på al eksistens, har skabt et moralsk system til sig selv, som er langt fra Koranens. De kan nogle gange se ud som om, de opfører sig i overensstemmelse med den attitude, der befales i Koranen, men selv mens de gør det, handler de med jordisk begær. For eksempel betragter folk med sådan et synspunkt dyder som sandhed, ærlighed, oprigtighed, hjælpsomhed, ydmyghed, selvopofrelse og loyalitet som midler, hvormed de kan se godt ud over for folk omkring dem og opnå en bestemt plads blandt dem. De optager bestemt adfærdsmønstre med det mål in mente. Men den adfærd er kunstig og flygtig, da den er bygget på jordiske interesser. Folk, som har en ydmyg og altruistisk tilgang til deres venner kan blive meget stolte, hykleriske og egoistiske individer i det øjeblik, de indser, at denne ikke giver dem nogle fordele.

Endvidere beregner folk, som lever på en sådan måde, hele tiden deres egne interesser. Før de gør noget som helst, spørger de sig selv, ”Hvad vil folk sige, hvis jeg gør dette, hvad vil de tænke om mig, hvilke fordele kan jeg opnå med denne adfærd?” Dette er en indikation på, at de overvejer deres egne, deres ægtefællers og deres venners ønsker og begær, ikke Allahs anerkendelse. Under sådanne omstændigheder kan dyder som kærlighed, oprigtighed, godhed, venskab, medfølelse og tålmodighed ikke være permanente, og man ser kun falske versioner af disse, ikke originalerne. Alt, der er, er midlertidige følelser, som det uvidende samfund har bygget på deres falske værdier, og som udelukkende drejer sig om livet i denne verden.

Kærlighed

Allah installerer følelsen kærlighed i menneskets hjerte, ligesom mange andre følelser. Det, et menneske må gøre, er at rette denne følelse på den bedst mulige måde: i lyset af de anbefalinger, Allah har givet i Koranen. Siden troende tager Koranen som deres vejledning, retter de deres kærlighed mod vores Herre, Skaberen af dem og alle de velsignelser, de nyder, og mod troende, som prøver at opnå Hans anerkendelse.

Men de, som er fanget i denne verdens narrestreger, er lidenskabeligt hengivne til de forkerte ting. For eksempel elsker de ”**mennesker lige så højt som Gud.**” Allah afslører de vantro forvrængede kærlighed således i Koranen:

Nogle mennesker tager sig foruden Gud andre, som de gør ligeværdige med Ham, og som de elsker lige så højt som Gud; men kærligheden til Gud er stærkere hos dem, der tror. Om blot de, der handler uret, ved at se straffen kunne indse, at magten tilhører Gud, og at Gud er streng til at straffe! (Sura al-Baqara, 165)

For eksempel retter mange vantro denne forvrængede kærlighed mod de mest materialistiske formål. Deres kærlighed for ejendom er passioneret hengivet til denne flygtige sfære, og hjertet selv infigeres af ondskabens og egoismens skygger. Denne attitude hos vantro beskrives med disse ord i Koranen:

Voldsom i sin kærlighed til gods. (Sura al-'Adiyat, 8)

Men faktum er, at Allah med Koranens vers har afsløret, at ejendom er en del af de prøvelser, som tilhører denne verden, og han har advaret folk mod at blive besat af det materielle:

I skal vide, at jeres ejendom og jeres børn kun er en fristelse; men hos Gud er der en vældig løn! (Sura al-Anfal, 28)

I, der tror! Lad ikke jeres rigdomme og jeres børn aflede jeres opmærksomhed fra at tænke på Gud! De, der gør dette, er de fortabte. (Sura al-Munafiqun, 9)

Troende, som er klar over disse fakta, bliver ikke opslugt af kærligheden til verdslige goder. Siden de ved, at det er vores Herre, Som skænker dem de velsignelser, de nyder, er dette en måde, hvorpå de takker Allah. De bruger de materielle midler, de får, til gode gerninger, som kan opnå Allahs anerkendelse, og søger mere for at kunne bruge alt, de har, til at tilfredsstille Allah. Profeten Sulayman (as), som fik en enorm skat, udtrykte grunden til, at han ville have de velsignelser:

Han [Sulayman] sagde: "Jeg har for kærligheden til det gode glemt at ihukomme min Herre, og nu er solen gået i skjul bag forhænget! (Sura Sad, 32)

Der er ingen tvivl om, at denne dydige adfærd hos Profeten Sulayman (as) viser måden, hvorpå troende bør se på alle rigdommene i denne verden. Folk bør altid rette deres kærlighed mod vores Herre, Som beskytter dem på alle tidspunkter og giver ubegrænsede velsignelser, ifølge Hans vilje.

Et af de tydeligste tegn på falsk kærlighed – kærlighed baseret på andre værdier end Koranens – er valget af venner. Den fundamentale logik bag venskabet mellem de, som ikke overvejer eksistensen af det Hinsides, er generelt bygget på at sikre sig den største fordel i denne verden. Begge sider har specifikke egenskaber, som den anden søger, og de leder efter en ven, som kan tilbyde den materielle og følelsesmæssige fordele af forskellige slags. Målet er at opnå respekt og prestige i samfundets øjne.

De tilegner væsentlig vigtighed til det fysiske udseende, familieforhold, uddannelse og evner hos den person, de vælger. Egenskaber, som viser sande moralske værdier, såsom kærlighed, respekt og loyalitet er generelt ikke så vigtige for den, som følger gudløs kærlighed. Ved fraværet af sand kærlighed og respekt i et venskab kan der selvfølgelig ikke være nogen sand glæde. Dette gælder også ægteskabsopfattelsen hos de, som lever langt fra Koranens moralske værdier, hvor forhold baseret på gensidige fordele hersker.

Men det totalt modsatte gælder for den troende. En person, som tror på Allah, elsker og respekterer en anden i lige så stor grad som det individ tror på og hengiver sig til Ham og sande moralske værdier. Den person håber ikke på verdslige fordele eller et midlertidigt forhold med den anden, men på en evig kærlighed i overensstemmelse med Allahs anerkendelse, Som har åbenbaret, at Han vil belønne sådanne folk, samt deres ægtefæller, i det Hinsides:

I dag vil de, der hører til i Haven, være beskæftigede og fornøjede. De og deres hustruer befinder sig i skygge, tilbagelænet på hynderne. (Sura Ya Sin, 55-56)

"Mine tjenere! I skal ikke være bange i dag, og I bliver ikke bedrøvede, I, som troede på Vore tegn og overgav jer til Gud. Træd ind i Haven, I og jeres hustruer! I bliver lykosaliggjort. Man vil bære

fade af guld og krus rundt til dem, og deri vil der være, hvad hjertet begærer og øjet frydes ved; dér skal I forblive til evig tid. Dette er Haven, som I får i arv for det, som I har gjort. (Sura az-Zukhruf, 68-72)

Retfærdighed

I samfund, som lever langt fra Koranens moralske værdier, har alle sine egne ideer om konceptet retfærdighed. Men den sande definition af retfærdighed er faktisk givet i Koranen:

Fromhed er ikke, om I vender jeres ansigt mod øst eller vest. Fromhed er, når man tror på Gud og den yderste dag, på englene, Skriften og profeterne; når man til trods for, at man elsker sine rigdomme, giver dem bort til slægtningene, de forældreløse og de fattige, til den vejfarende, til tiggerne og slaverne; og når man holder bøn og giver almisse. Fromme er de, der overholder de aftaler, som de har indgået, og er udholdende i ulykke og modgang og onde tider. De er sandfærdige. De er gudfrygtige. (Sura al-Baqara, 177)

... From er den, der er gudfrygtig... (Sura al-Baqara, 189)

Den måde, hvorpå nogle folk, som lever uden at være klar over Koranens værdier, forsøger at fremstille sig selv som tilhængere af det gode eller som "renhjertede", er faktisk et forsøg på at lette deres egen samvittighed og opnå andre folks anerkendelse. Når disse folk har tænkt sig at gøre noget godt, overvejer de normalt, hvad de vil opnå til gengæld. Hvis den person, som har brug for hjælp, har gode materielle midler, handler de med det samme og husker på de materielle gevinster, som denne person måske kan give dem senere. Når det gælder hjælp til nogen uden status eller til nogen, som ikke har store materielle midler, vil det misledte individ udføre en teoretisk beregning. Når de da indser, at der ikke er nogen fordel for dem ved det, synes de det er sværere at tilbyde hjælp og handle godt under. Deres assistance kommer derfor langsomt og de opfører sig uvilligt eller uinteresset. Måske giver de slet ingen hjælp.

Ud over alt dette kan nogle folk udføre gode gerninger for at kunne komme med større krav. De handler ikke med det formål at opnå Allahs anerkendelse men med et ønske om at få udbytte af det eller fordele i livet i denne verden. Troende folk handler derimod guddommeligt og sætter deres lid til Allah alene. Ligesom med alle deres andre handlinger, er målet, når de udfører en god handling, at opnå Allahs anerkendelse. Vores Herre har afsløret, at belønningen for denne guddommelige adfærd hos troende er mere og bedre end det, de har gjort:

Den, der møder frem med en god handling, vil få ti gange så meget igen, mens den, der møder frem med en ond handling, kun vil få det samme til gengæld. De vil ikke blive gjort uret. (Sura al-An'am, 160)

Sig: "Mine tjenere, I, der tror! Frygt jeres Herre! De, der handler godt, vil få noget godt i denne verden, og Guds jord er vid. De udholdende vil få deres løn i fuldt mål, uden afregning." (Sura az-Zumar, 10)

De, der har handlet godt, har Det Skønneste i vente og mere til. Intet støv vil komme over deres ansigt, og ingen fornedrelse. De hører til i Haven; dér skal de forblive til evig tid. (Sura Yunus, 26)

Alt i himlene og på jorden tilhører Gud. Han vil gengælde dem, der handler ondt, for det, de gør, og gengælde dem, der handler godt, med Det Skønneste. (Sura an-Najm, 31)

Venskab

Koranen erklærer: **"Til enhver, der er blind for Den Barmhjertiges påmindelse, sender Vi en satan, så han kan være en fælle for ham."** (Sura az-Zukhruf, 36)

Allah afslører, at de, som vender sin ryg til religion, bliver Satans venner. I et andet vers beskrives dette faktum med disse ord: **"Adams børn! Satan skal ikke friste jer, som da han fordrev jeres forældre fra Haven, idet han rev deres klæder af dem og viste dem deres køn! Han ser jer, han og hans slæng, fra et sted, hvor I ikke kan se dem. Vi har gjort satanerne til venner af dem, der ikke tror."** (Sura al-A'raf, 27) Satan bringer dem, han bliver venner med, under sin kontrol og styrer dem i retning af sine egne afskyelige moralske værdier.

Folk, som vinder Satans venskab frem for Allahs anerkendelse, berøves for mange velsignelser. Et af disse tab er måden, hvorpå sådanne folk aldrig har sande venner. Venskab er en velsignelse fra vores Herre til de, som har gjort Ham til deres ven. Som det står i verset, **"Jeres ven skal alene være Gud, samt Hans udsending og dem, der tror; dem, der holder bøn, giver almisse og bøjer sig."** (Surat al-Ma'ida, 55), skænker Allah disse mennesker venskab med hengivne troende.

Satans venskab efterlader derimod en person permanent alene. Det er fordi, Satan fortæller dem, han får som venner, at løgne, bedrageri, oprør, nægtelse og had er rare ting. Folk under Satans indflydelse møder folk omkring sig med netop den moralske forståelse. De vil hovedsagligt handle ifølge deres egne interesser og agenda. Sådant en persons bedste ven er sig selv. Det er derfor umuligt for sådanne folk at bygge sande og permanente venskaber, som Koranen henviser til.

I et samfund, som ikke lever efter Koranens moralske værdier, er det meget svært at finde en troværdig og ægte ven, som kan hjælpe en, som man kan stole på i forhold til ejendom, værdisager eller penge. Endvidere er denne situation blevet så bredt accepteret, at mange opfatter det som et uomtvisteligt faktum.

Det er umuligt for folk at være veltilpas i et så usikkert miljø. Det er fordi, at selv når det lader til, man har fundet en ven, er der altid en fare for, at disse "venner" i virkeligheden handler ud fra egeninteresse. Dette scenarie er derfor langt fra sandt venskab. Nogle folk ser på hinanden med misundelse i forhold til jobs, biler eller hjem, som de begærer. De ønsker måske at opnå overlegenhed over den anden. De udnytter derfor selv den mindste mulighed for at lokalisere hinandens svagheder og hæve sig over hinanden.

Folk, som handler med sådan en forståelse, er klar over, at de lever i et meget utroværdigt og uægte miljø. De er fuldstændig klar over, at de ikke har nogen egentlige venner. Men da de ikke formår at søge en løsning ved at leve efter Koranens moralske værdier, er de ikke i stand til at flygte fra deres knibe. Disse folk, som ikke har fundet den rette vej, vil heller ikke have nogen venner i det Hinsides. De vil finde det samme vanskelige, uægte, usikre miljø, som de har oplevet i verdenen, bare forstærket mange gange i det Hinsides. Positionen i det Hinsides for de, som har Satan som ven i denne verden, forklares af vores Herre:

Derfor har han ingen fortrolig ven her i dag. (Sura al-Haqqa, 35)

Så bliver de kastet på hovedet derned, disse og de vildfarne, og Iblis' hærskarere, alle til hobe. Når de mundhugges med hinanden dér, vil de sige: "Ved Gud! Vi befandt os i åbenlys vildfarelse, da vi satte jer på lige fod med alverdens Herre! Kun de, der forbrød sig, har vildledt os! Vi har ingen til at gå i forbøn og ingen nær ven." (Sura ash-Shu'ara', 94-101)

Troendes venskaber med hinanden er meget stærke og holdbare. Det er fordi, det er deres oprigtige tro på og frygt for Allah, som bringer troende sammen og gør dem til venner. Som vores Herre skriver i verset:

Hold godt fast i Guds reb, alle sammen, og del jer ikke op! Ihukom Guds nåde imod jer, da I var fjender, og Han derpå åbnede jeres hjerte over for hinanden, så I ved Hans nåde blev brødre! I stod ved randen af en afgrund af ild; da frelste Han jer fra den. Således gør Gud sine tegn tydelige for jer. Måske lader I jer retlede! (Sura Al 'Imran, 103)

Troende er brødre. Af den grund fortsætter de venskaber, der er baseret på tro, ved Allahs vilje, både i denne verden og for evigt gennem livet i det Hinsides.

De, der adlyder Gud og Udsendingen, skal være sammen med dem, som Gud har vist nåde: Profeterne, de sandfærdige, vidnerne og de retfærdige. De er godt selskab! (Sura an-Nisa', 69)

Tålmodighed

Selvom ordene "udholdenhed" og "tålmodighed" ofte forbindes med hinanden, repræsenterer de faktisk to forskellige koncepter. Udholdenhed har specifikke grænser, og disse varierer med individet. Når de grænser overskrides, kan en person forlade sin moderate og rolige tilgang til fordel for diverse adfærdsmæssige defekter. Tålmodighed er derimod en moralsk dyd, der stammer fra frygt for Allah, en som ikke ændrer sig med omstændigheder eller hændelser. Det er kun muligt at være tålmodig over for besvær eller hændelser ved at forstå Allahs uendelige magt og sætte sin lid til Ham ved at se det gode i alt, Han skaber. Sand tålmodighed er derfor en egenskab, som er særlig for troende, og et element, der viser gode moralske værdier, som folk, der ikke lever efter Koranens værdier, aldrig kan opnå. Troende beskrives som tålmodige og underdanige i Koranen:

[Troende er] de, der holder ud og sætter deres lid til Gud.. (Sura an-Nahl, 42)

De, der holder ud, i længsel efter Guds åsyn; der holder bøn; der hemmeligt og åbenlyst giver bort af det, som Vi har forsørget dem med; der afværger det onde med det gode: De har den sidste bolig i vente, (Sura ar-Ra'd, 22)

Retfærdighed

Allah har afsløret i Koranen, at overlegenhed blandt folk udelukkende hviler på gudsfrygt. (Sura al-Hujurat, 13). I samfund hvor elementer såsom, tro, frygt for Allah og overlegen moral ignoreres, er de

kriterier, hvormed overlegenhed måles, ganske anderledes. Disse folk forestiller sig, at overlegenhed ligger hos samfundets mest prominente medlemmer og kan opnås gennem goder og ejendele, anerkendelse og berømmethed. Siden dette perspektiv generelt deles af de fleste medlemmer af et sådan samfund, betragtes folk uden goder og ejendele generelt som "underlegne" i forhold til de, som er rige og har mange bekendtskaber.

Den måde, hvorpå folk behandler dem omkring sig i sådanne samfund, de beslutninger de tager, den måde de evaluerer hændelser på, og den konklusion de udleder fra dem, er alle direkte relateret til de perspektiv, de besidder. Af den grund er det umuligt at tale om en sand retfærdighedssans blandt folk, som handler i lyset af den opfattelse.

Sådan en ting er udelukket for de, som tror. Troende handler altid ved at bruge de moralske værdier, som Allah har beskrevet i Koranen, som deres målestok. De lægger derfor altid den største vægt på retfærdighed og sandhed. De dømmes ikke folk ifølge verdslige værdier men i forhold til, om de har den nødvendige tro på Allah, og i forhold til deres moralske værdier. De foretrækker ikke de magtfulde og de med materielle midler, men vælger altid det rette og de, som har ret. De gør ingen lempelser for retfærdighed, selv hvis denne virker imod dem og de, som er tæt på dem. De vælger ikke ifølge jordlige værdier men på den måde, hvorpå Allah har befalet, Han Som har beskrevet målestokken for retfærdighed i Koranen således:

I, der tror! I skal varetage retfærdigheden som vidner foran Gud, selvom I går mod jer selv, mod forældre eller mod slægtninge! Hvad enten det er en rig eller fattig, så er Gud dem begge ganske nær. Følg ikke jeres lyst i stedet for at være retfærdige! Hvis I fordrejer noget eller vender jer bort! - Gud er fuldt vidende om, hvad I gør. (Sura an-Nisa', 135)

Konklusion

I relation til vantro, reflekterer det, der er blevet forklaret i dette kapitel, kun en lille del af deres selvedbrydende livssyn. Den grundlæggende logik i disse folks liv operer ved kun at have verdslige interesser. De ønsker aldrig at overveje eksistensen af det Hinsides, og hvad de vil møde der. Når de bliver mindet om døden og Efterlivet, kommer de normalt med mange små undskyldninger for ikke at tænke på det. De prøver aldrig at forstå, at den verden, de lever i, kun er et flygtigt sted for prøvelser, og at deres ægtefæller, børn, familier, huse, biler og alt andet omkring dem kun er dele af den prøvelse. At acceptere sandheden om det ville betyde, at de skulle omlægge deres ønsker i denne verden. De, som benægter det Hinsides for ikke at skulle acceptere dette faktum, beskrives således i Koranen:

De siger: "Der findes kun vor første død. Vi vil ikke blive genopvakt! Bring vore forfædre hid, hvis I siger sandheden!" (Surat ad-Dukhan, 34-36)

Disse folk føler en intens og uigenkaldelig sorg, når de står ansigt til ansigt med de sandheder, de har benægtet i denne verden. Dette er, hvordan Allah beskriver den sorg i det Hinsides hos dem, der afviste denne sandhed:

Og de siger: "Havde vi blot hørt efter eller været forstandige, så ville vi ikke have hørt til i Helvede." (Surat al-Mulk, 10)

For ikke at opleve den anger, der beskrives i verset, må ethvert menneske tænke over disse fakta før døden og forme sit liv på en måde, som Allah vil værdsætte. De må forstå den flygtige natur af den verden, vi lever i, og evaluerer ethvert øjeblik af deres liv i overensstemmelse med dette.

LEDERNE AF DEN FALSKE VERDEN SOM KALDER ANDRE TIL ILDEN

Gennem hele historien har der været ledere, som har misledt folk omkring sig. De er blevet brugt som rollemodeller for samfundet og deres påståede succes er blevet grund til misundelse. Disse folk, som gør oprør mod Allah og benægter Hans vers, har brugt deres materielle midler til at vende andre bort fra Allahs vej. Allah beskriver disse folk som **"Forbilleder, der kalder til Ilden"** (Sura al- Qasas, 41) i Koranen.

Farao og Kora, som ifølge Koranen har levet i fortiden, er eksempler på dette. I versene **"til Farao og hans øverste. Disse fulgte Faraos befaling, og Faraos befaling var ikke retlinet. Han vil gå i spidsen for sit folk på opstandelsens dag og føre dem ned til Ildens drikkested. Hvilket ondt drikkested at blive ført ned til!"** (Sura al-Hud, 97-98), beskriver Allah, hvordan Farao på Dommедag førte sit folk til flammerne.

De fælles karakteristika mellem Farao – en afskrækkende lærestreg for alle, som er kommet efter ham – og Kora er, at de besad stor rigdom men brugte den uvist ved at følge satans vej frem for Allahs. Som resultat blev begge straffet af Allah. Det er fordi, at ingenting, folk besidder i livet i denne verden, hverken deres rigdom eller deres tætte venner eller status i samfundet, kan redde dem fra Allahs gengældelse i denne verden eller den næste. I Koranen afslører Allah, at prominente velhavende folk, som bliver forkælet i sit velvære, såsom Farao og Kora, faktisk kun lykkes med at etablere en orden, som virker mod dem selv:

Og således satte Vi i hver en by dem, der mest forbrød sig deri, til at lægge listige planer dér. Men det er kun mod sig selv, de lægger listige planer, uden at de aner det. (Sura al- An'am, 123)

Kora, som pralede af sin rigdom og sine ejendele og var stolt over for Allah, led også et frygteligt nederlag. Alt, han ejede, gav ham ingenting. Koras position beskrives således i Koranen:

Han [Kora] sagde: "Det blev kun givet mig i kraft af min egen viden!" Vidste han ikke, at Gud før ham har tilintetgjort slægter, der var stærkere end ham og havde samlet mere sammen? De, der forbyrder sig, vil ikke blive spurgt om deres synder. (Sura al-Qasas, 78)

Faraos herredømme blev ligeledes tilintetgjort over for Allahs straf; Allah ødelagde Farao, hans palads, alle hans goder og hans hær:

... Hvad Farao og hans folk havde lavet og opført, rev Vi ned. (Sura al- A'raf, 137)

Ligesom det var med Faraos slægt og dem, der levede før dem! De kaldte deres Herres tegn for løgn. Så tilintetgjorde Vi dem på grund af deres synder, og Faraos slægt lod Vi drukne. De handlede uret, hver og en. (Sura al-Anfal, 54)

Alle disse vers viser, at lige meget, hvor magtfuld en person er i denne verden, er alle mennesker totalt hjælpeløse over for Allahs magt. Siden nogle folk ikke er i stand til at se verdens sande ansigt, danner de et opblæst indtryk af samfundets prominente medlemmer. De forsøger nogle gange at efterligne den fejlagtige

adfærd hos folk, de beundrer. De gør ofte dette udelukkende på baggrund af individets angivelige rigdom. Disse folk bruges som rollemodeller, og betagede fans vil forsøge at imitere dem. De kan betragte sådanne menneskers fejlagtige adfærd som retfærdiggjort eller endda støtte den, selvom det strider i mod det pågældende samfunds generelle normer. Denne skandaløse mentalitet var det slags perspektiv, som folk omkring Kora besad. De beskrives i Koranen, at folk, imponeret over Koras rigdom, sagde det følgende:

Han [Kora] trådte frem for sit folk i sin pragt. De, hvis hu stod til det jordiske liv, sagde: "Gid vi havde fået det samme som Kora! Han har en vældig lykke med sig." (Sura al-Qasas, 79)

Som vi har set, opfordrede førende personer blandt de vantro, som havde en negativ påvirkning på de samfund, de levede i, folk omkring dem til at leve efter satans ugudelige system og brugte alle deres midler på at lede andre i fordærv med dem. Faktum er dog, at Allah har gjort alle individer ansvarlige for at leve i tro, og for at opfordre folk omkring dem til sandhed og sikre, at de undgår ondt. Det modsatte vil påføre store ansvar på den person i Allahs syn og i det Hinsides. Allah har afsløret, at folk som fører andre til nægtelse frem for at sætte et godt eksempel og opfordre dem til den sande vej, kan anklages for de menneskers synder ud over deres egne i det Hinsides:

De skal på opstandelsens dag bære den fulde vægt af deres byrder tilligemed nogle af byrderne for dem, som de i uvidenhed har vildledt. Ondt er det, som de må bære! (Sura an-Nahl, 25)

Når Dommedag kommer, vil følgerne af Ildens tilhængere i det Hinsides se skæbnen for de folk, de har haft som rollemodeller i livet i denne verden – udelukkende på grund af deres rigdom, position eller overlegne status i samfundet – og vil lide forfærdelig anger. De vil forstå, at disse folk, som de troede var magtfulde og overlegne, faktisk er hjælpeløse og magtesløse.

De, tilhængerne, vil søge hjælp hos deres forbilleder i det Hinsides, ligesom de gjorde i livet i denne verden. Begge vil ønske sig frelse fra Helvedes evige lidelse. Men de vil være magtesløse og ude af stand til at gøre noget for at redde sig selv. Allah har beskrevet denne diskurs blandt de vantro i Koranen:

Når de kives med hinanden i Ilden! Da vil de svage sige til dem, der var hovmodige: "Vi var jeres følgesvende; vil I ikke tage en del af Ilden fra os?" (Sura Ghafir, 47)

De, der var hovmodige, siger: "Vi er i den, hver og en. Gud har dømt imellem tjenerne." (Sura Ghafir, 48)

Alt denne information, Allah giver os i Koranen, viser hvordan "lederne der opfordrer til Ilden" påtager sig et enormt ansvar i livet i denne verden. Det forklarer, hvordan de vil blive straffet i det Hinsides. Det, som individet, der bliver klar over disse fakta, må gøre, er at tage alle midler i brug for at opnå Allahs anerkendelse og barmhjertighed. Paradis er Allahs løfte. Allah har beskrevet de troendes bønner om dette emne:

[Troende er de] som siger: "Herre! Lad os få glæde af vore hustruer og vort afkom, og gør os til et forbillede for de gudfrygtige!" (Sura al-Furqan, 74)

Allah har også lovet glade tidender: De, som udgør gode eksempler for andre, vil bevæge sig i front, og folk, som udviser sådanne moralske kvaliteter og flytter sig nærmere på vores Herre, vil blive belønnet i Paradis.

Men de, der gik forud! De, der gik forud, de bliver bragt Ham nær, i lyksalighedens haver. (Sura al-Waqi'a, 10-12)

LIVET FOR DE TROENDE, SOM HAR FORSTÅET DEN FLYGTIGE NATUR AF VELSIGNELSERNE I DENNE VERDEN

I de tidligere kapitler har vi beskrevet attituderne hos folk, der bliver draget ind af glæderne i den flygtige verden, sammen med årsagerne til dem, og også via eksempler overvejet forskellene mellem troende og vantrø. I dette kapitel skal vi i større detalje betragte de troendes forståelseskraft og de overlegne moralske værdier, de lever efter.

DE FØLGER DEN LIVSSTIL, ALLAH ANERKENDER

De troende ved, at livet i denne verden er en test, og at velsignelserne laves, så de ser attraktive ud, som en del af den test. Da de er klar over alle disse velsignelsers flygtige natur, bruger de deres energi på at opnå deres evige, sande liv og Paradis. På grund af Sin store barmhjertighed, tillader vores Herre Sine tjenere, som bruger store kræfter på det Hinsides, at gøre brug af velsignelserne i denne verden på den bedst mulige måde.

I Koranen har Allah beskrevet den levemåde, folk burde følge, og de moralske værdier de burde leve efter. Som skrevet i verset, **"Jeg har kun skabt djinner og mennesker, for at de skal tjene Mig."** (Sura adh-Dhariyat, 56) opnår den, der forstår, at formålet bag skabelsen er at tjene Allah, den bedste mulige sti, både i denne verden og den næste, ved at bruge Koranen som vejledning. Sådanne folk bruge alle tilgængelige midler i denne verden på at tilfredsstille Allah og opnå Hans sande vej. Som konsekvens opnår de også de moralske værdier, Allah anerkender, og lever et liv, der vil tilfredsstille ham. Allah har prist de moralske værdier hos troende i Koranen med disse ord:

Hvem fører smukkere tale end den, der kalder til Gud og handler ret og siger: "Jeg er en af dem, der har overgivet sig til Gud." (Sura Fussilat, 33)

På baggrund af disse overlegne moralske værdier, lever troende meget behagelige liv: det totalt modsatte af de urolige liv, de vantrø lever. De finder stor glæde i alt, de gør, og i enhver velsignelse, der er tilgængelig for dem. De er tilfreds med hvad end Allah lægger på deres vej. Såvel som at leve lykkeligt i livet i denne verden, er de også en velsignelse for andre mennesker med deres behagelige og rolige adfærd. De er enormt følsomme, hjælpsomme og kærlige over for andre mennesker. De hjælper deres forældre, forældreløse, de fattige, strandede rejsende og enhver i nød, blot fordi de søger Allahs anerkendelse. Denne egenskab hos troende beskrives med disse ord i Koranen:

De spørger dig om, hvad de skal give bort. Sig: "Det gode, som I giver bort, skal være til jeres forældre og nære slægtninge, til de forældreløse og de fattige og til den vejfarende." Gud er vidende om det gode, I gør. (Sura al-Baqara, 215)

... Det gode, som I giver bort, vil være til jeres egen fordel, når I kun giver bort af længsel efter Guds åsyn - det gode, som I giver bort, vil I få tilbage i fuldt mål; I vil ikke blive gjort uret. (Sura al-Baqara, 272)

Troende, som lever efter Koranens moralske værdier, udviser en behagelig attitude gennem hele deres liv. De handler i overensstemmelse med disse moralske værdier i de tilfælde af uretfærdighed, de møder i deres dagligdag. Selv i situationer, som kan skade deres egne interesser, støtter de stadig, hvad der er rigtigt og sandt.

De er også meget ærlige i deres forretninger. På grund af deres frygt for Allah, handler de på den måde, der befales i verset, **"Giv fuldt mål, når I tilmåler, og vej med en ordentlig vægt! Det er rigtigst og i sidste ende bedst."** (Sura al-Isra', 35).

De er også nøjeregnende med at holde sig inden for de grænser, Allah har set, og er bange for at trodse Allahs love. Blandt folk, som ikke har nogen frygt for Allah og tro på det Hinsides, kan man møde gensidigt bedrag i forretningslivet og partnerskaber, der stræber efter uretfærdige indtjening. Det beskrives i Koranen, hvordan Profeten Dawud (as) talte til de procederende parter, som kom til ham, på denne måde: **"Mange, som er fælles om noget, begår overgreb mod hinanden, med mindre de tror og gør gode gerninger; og det er kun få."** (Sura Sad, 24). Her retter Koranen opmærksomheden mod det miljø af uretfærdighed og usikkerhed, som hersker blandt de vantro.

Den korrekte adfærd hos de, som tror, kan ses i hvilket som helst miljø, de befinder sig i. Deres ydmyghed, tilgivelse og tolerance, og den måde hvorpå de reagerer på ondskab med godhed, er alle egenskaber af de overlegne moralske dyder hos troende. Allah afslører, at troende besvarer ondskab, de påføres, med tålmodighed og godhed således i Koranen:

Disse vil få deres belønning dobbelt, fordi de var udholdende. De afvender det onde med det gode og giver bort af det, som Vi forsørger dem med. (Sura al-Qasas, 54)

Driv det onde tilbage med noget, der er bedre! Vi ved bedst, hvad de siger. (Sura al-Muminun, 96)

Den gode handling er ikke lige med den onde handling. Forsvar dig med noget, der er smukkere, og da vil den, til hvem du havde et fjendtligt forhold, blive som en nær ven! (Sura Fussilat, 34)

Troende reagerer med en tilgivende tilgang, når de møder negative adfærd, og handler på en sådan måde for at udgøre et eksempel, være brugbar og påpege rigtige moralske værdier. Dette er, hvordan Allah for de troende beskriver de moralske værdier, Han vil anerkende:

Vis overbærenhed! Påbyd, hvad der er ret og rimeligt, og vend dig bort fra de uvidende! (Sura al-A'raf, 199)

Gengældelsen for en ond handling er noget tilsvarende, lige så ondt som den. Men den, der bærer over og skaber forlig, ham vil Gud lønne. Han elsker ikke dem, der handler uret. (Sura ash-Shura, 40)

Hån, som ofte kan ses blandt folk, der ikke tror på det Hinsides, er en af de adfærdstyper, de troende undgå. Som verset, **"I, der tror! Folk skal ikke gøre nar ad andre folk, for måske er disse bedre end dem selv! Og heller ikke kvinder ad andre kvinder, for måske er disse bedre end dem selv! I skal ikke se skævt til jeres egne og ikke give hinanden øgenavne! Hvilken ulykke er det ikke at blive kaldt gudløs efter at være blevet troende! De, der ikke omvender sig, handler uret."** (Sura al-Hujurat, 11), kræver, har de en sådan attitude over for alle, uanset omstændighederne.

I et samfund, hvor folk lever efter Koranens moralske værdier, frygter Allah, tænker over det Hinsides og forsøger at opnå vor Herres anerkendelse, hersker et fredfyldt og sikkert liv. Attituderne hos troende, som har tilegnet sig Koranens moralske værdier, de der bedst passer til den menneskelige natur, repræsenterer fremragende eksempler for Allah. Dette budskab kan – ved Allahs vilje – være en måde, hvorpå de tvivlsomme hjerter åbner sig for troen og vedtager sig Koranens moralske værdier.

En af hovedårsagerne til, at de troende har så behagelige moralske værdier, er deres frygt for Allah. På samme tid, fordi de kun værdsætter livet i denne verden til den grad, Allah har befalet, bliver de aldrig opslugt af passioner og begær eller udviser ekstrem adfærd. De gør en stor indsats for at leve efter de moralske værdier, Allah har beskrevet, de, Han bifalder. De glemmer aldrig, at de velsignelser, Allah har skabt på Jorden, blot er til for at teste folk, og blot er glæderne ved livet i denne verden. Takket være denne forståelse er det let for dem at udvise den bedst mulige adfærd.

TROENDE STRÆBER EFTER DET HINSIDES OG BEDRAGES IKKE AF VERDENS ATTRAKTIVE FREMTONING

Troende ved, at Allah er den sande Herre af alle de velsignelser, de besidder i livet i denne verden, og at Han har givet dem, således at de kan engagere sig i gudelige værker. Derfor bruger de alle deres midler på at takke Allah og stræber galant efter at opnå Hans anerkendelse. Vores Herre har givet de glædelige tidender, at Han som belønning for de troendes taknemmelige attitude videre vil øge deres velsignelser:

Og da jeres Herre forkyndte: "Hvis I er taknemmelige, vil Jeg give jer endnu mere; men hvis I er utaknemmelige, da er Min straf streng." (Sura Ibrahim, 7)

For troende, som forstår livets flygtige natur, kan hverken deres materielle midler, jobs, familie eller venner forhindre dem i at huske på Allah og arbejde på at opnå Hans anerkendelse. Allah har beskrevet disse egenskaber hos troende i Sura an-Nur:

Mænd, hvis opmærksomhed hverken handel eller købslåen afleder fra at ihukomme Gud, holde bøn og give almisse, af frygt for en dag, hvor hjerte og blik går omkuld. (Sura an-Nur, 37)

Lige gyldigt, hvor mange velsignelser og midler, Allah giver dem i denne verden, er intet mere vigtigt for troende end at opnå Allahs anerkendelse. Det er fordi, at de ifølge bestemmelsen i Koranen, som lyder: **”Sig: ”Hvis jeres fædre og jeres sønner, jeres brødre, jeres hustruer og jeres nærmeste; hvis de rigdomme, I har erhvervet, og handelsvarer, som I frygter at brænde inde med, og boliger, hvori I finder behag - hvis alt dette er jer kærere end Gud og Hans udsending og kampen for Hans sag, så vent, til Gud kommer med sin befaling!” Gud retleder ikke de gudløse folk.”** (Sura at-Tawba, 24), er klar over, at dette vil give dem tab i denne verden og den næste.

Koranen siger: **”Hvis ikke menneskene i så fald ville blive til ét fællesskab, kunne Vi give dem, der ikke tror på Den Barmhjertige, sølvtage på deres huse og trapper til at stige op ad, døre i husene og lejer, hvorpå de kan læne sig tilbage, og pomp og pragt. Alt dette er dog kun det jordiske livs nydelse. Det hinsidige hos din Herre tilkommer de gudfrygtige.”** (Sura az-Zukhruf, 33-35). De, som tror, ved, at al pragten ved velsignelserne i denne verden kun er midlertidig, og at de fineste velsignelser eksisterer i det Hinsides, det sande hjem for den troende.

Vores Herre lover de glædelige tidender om Paradiset med sin mageløse skønhed til Sine tjenere, som forstår den falske natur af denne verden sammenlignet med det Hinsides, og som forsøger at opnå Hans anerkendelse med oprigtige og retfærdige handlinger:

Deres løn vil være tilgivelse fra deres Herre og haver med rindende floder; dér skal de forblive til evig tid. Herlig er lønnen til dem, der handler! (Sura Al 'Imran, 136)

Gud har købt de troendes liv og ejendom af dem mod, at de vil få Haven: De skal kæmpe for Guds sag, dræbe og selv blive dræbt - som et sandfærdigt løfte, der påhviler Ham, i Toraen, Evangeliet og Koranen. Hvem er vel mere tro mod sit løfte end Gud? Så glæd jer over den handel, som I har sluttet! Det er den vældige sejr. (Sura at-Tawba, 111)

DE ER LYKKELIGE I DENNE VERDEN OG DEN NÆSTE

Allah har lovet, at Han vil give troende, som har levet i overensstemmelse med Koranens moralske værdier, behagelige liv i både denne verden og i det Hinsides. Den Almægtige har erklæret, at dette er en stor frelse og glæde:

Til dem lyder det gode budskab i det jordiske liv og i det hinsidige. Guds ord kan ikke ændres. Det er den vældige sejr. (Sura Yunus, 64)

Han sagde: ”Stig ned herfra, I to! Alle sammen! I skal være fjender indbyrdes. Når I får en retledning fra Mig, så skal den, der følger Min retledning, ikke fare vild og ikke være ulykkelig. (Sura Ta Ha, 123)

Som skrevet i versene **”Men andre siger: ”Herre! Giv os noget godt i det jordiske liv og noget godt i det hinsidige! Skån os for Ildens straf!” Disse vil få en andel af det, som de har optjent. Gud er**

hurtig til at gøre regnskabet op." (Sura al-Baqara, 201-02), beder troende, som er klar over denne sandhed, for at Allah skal gøre dem glade i både denne verden og den næste.

Med Allahs uendelige retfærdighed og medfølelse i denne verden og den næste, er troende lykkelige og rolige. Allah skænker kun Sine trofaste tjenere med sådan en smuk ting, fordi de tager Ham som deres eneste Gud og tror uden fejltagt at give Ham partnere. Vores Herre har beskrevet i Koranen, at så længe de følger de moralske værdier, Han har valgt for dem, vil Han belønne Sine trofaste tjenere i denne verden og give dem sikkerhed efter deres frygt:

Gud har lovet dem af jer, der tror og gør gode gerninger, at gøre dem til efterfølgere på jorden, ligesom Han gjorde dem, der levede før dem, til efterfølgere; at bestyrke dem i deres religion, som de har til Hans velbehag; og at give dem sikkerhed i stedet for deres tidligere frygt. De tjener Mig og sætter intet ved Min side. De, der herefter er vantro, er de gudløse. (Sura an-Nur, 55)

I et andet vers har Allah beskrevet disse glædelige nyheder således:

Til dem, der er gudfrygtige, vil man sige: "Hvad er det, jeres Herre har sendt ned?" De vil sige: "Noget godt!" De, der handler godt, får noget godt i denne verden; men boligen i det hinsidige er bedre. Herlig er de gudfrygtiges bolig! (Sura an-Nahl, 30)

LIVETS SANDE SFÆRE: DET HINSIDES

Vi har indtil nu koncentreret os om den måde, hvorpå verden er et midlertidigt og bedragerisk sted, fuld af forførende illusioner og falske glaskugler. Det er også blevet forklaret, at det er det evige liv i det Hinsides, som vil være den sande bolig. I dette kapitel skal vi se, hvordan det Hinsides, livets sande sfære, som et hvert menneske vil komme til efter døden og leve i for evigt, vil være meget forskellige ting for troende og vantro.

ORIGINALERNE AF ALLE TING ER I DET HINSIDES

Koranens definition på det Hinsides som det 'sande liv' er et emne, alle folk burde overveje og reflektere over. Dette udtryk i Koranen beskriver, at alt det, vi forestiller os er sandt i livet i denne verden, faktisk er meget anderledes. Dette liv vi lever, de værdier som folk bruger et liv på at følge, og alle de smukke ting, de forsøger at opnå, er alle 'falske' sammenlignet med det Hinsides. Med andre ord er denne verden fuld af falske lidenskaber, falske følelser, falsk succes, falsk kærlighed og falske venskaber for de, som ikke søger Allahs anerkendelse.

Troende vil, på den anden side, i denne verden opleve glæden ved at håbe på Paradis, lykken i det Hinsides og den 'sande' og 'komplette' version af følelser såsom lykke og glæde. Når dette er tilfældet, må en person spørge sig selv: "Hvis alt, jeg oplever i denne verden er falsk, og jeg kun kan møde originalerne i det Hinsides, hvorfor skal jeg så stille mig tilfreds med det, der er flygtigt og bedragende, og på grund af det miste deres evige og originale modstykker? Hvorfor skulle jeg ikke stræbe efter at opnå skønheder, som aldrig vil forsvinde, og som vil eksistere for evigt?"

Hvis en person stiller sig selv det spørgsmål med al oprigtighed og besvarer det med samme oprigtighed, så vil han eller hun stræbe efter sandheden og leve et lykkeligt liv i denne verden og den næste. Svaret på disse spørgsmål, som enhver rationel person vil give, er selvfølgelig, "Mit vigtigste mål i denne verden er at opnå Allahs anerkendelse og stræbe efter mit sande liv, som vil vare i al evighed i det Hinsides." Et andet spørgsmål, som enhver person, der er i stand til at se dette, må stille sig selv med samme logik, er det personen stiller til sit folk, som beskrevet i Koranen:

**"Hvorfor skulle jeg ikke tjene Ham, der har skabt mig, og til hvem I vil blive bragt tilbage?"
(Sura Ya Sin, 22)**

Mennesker vil efterhånden ledes hen til Allah og vil møde de originale modstykker af alle jordlige ting i det Hinsides. Af den grund må de oprigtigt overveje det Hinsides, beskrevet som 'det sande liv' i Koranen, og at leve efter Koranens moralske værdier ved at takke vores Herre, Som gav mennesker den store velsignelse med Sin uendelige barmhjertighed og venlighed.

DET HINSIDES: SMERTE FOR VANTRO, GLÆDE FOR TROENDE

Alt, som mennesket begærer, venter på ham i det Hinsides, hvis han burger sit liv i denne verden på at opnå Allahs glæde. I livet i Paradis vil der være velsignelser i endelig overflod og skønhed. På samme tid vil troende også opleve enorm spirituel glæde i Paradis og vil opleve følelser som glæde, kærlighed, lykke, fred og sikkerhed på en langt kraftigere måde end i deres jordlige liv. Vantro vil på den anden side opleve smerte og ubeskrivelig lidelse i Helvede, beskrevet i Koranen som en ild ”**drevet af mænd og sten**”. Allah har afsløret i Koranen, at det Hinsides vil være fuld af alvorlig pine for vantro men fuld af velsignelser for de troende:

Når Vore tegn bliver læst op for ham, vender han sig hovmodigt bort, som om han ikke havde hørt dem, som om han led af tunghørhed. Forkynd ham en pinefuld straf! (Sura Luqman, 7)

Deres Herre forkynder dem det gode budskab om barmhjertighed og velbehag fra sig og om haver, hvori de har evig lyksalighed i vente; (Sura at-Tawba, 21)

De lidelser, de vantro vil opleve i det Hinsides, vil være usammenligneligt større end dem i denne verden. Vantro vil blive straffet med en lidelse, de aldrig har kunne forestille sig, og hvis lige de aldrig før har oplevet. Udtrykket ’**flammende lue**’ bruges i flere af Koranens vers for at beskrive Helvedes flammers styrke. I andre vers beskrives styrken som følger:

Men nej! Den er flammende lue, flår huden af hovedet. (Sura al-Ma'arij, 15-16)

Modsat denne enorme lidelse i Helvede er der klargjort et meget lykkeligt og fredeligt miljø for Paradisets folk. Allah har, i Sin barmhjertighed, skabt Paradis for Sine trofaste tjenere på den bedste og mest perfekte måde. Allah er tilfreds med dem og vil belønne dem med evig lykke. I Koranen erklæres det følgende:

Gud har lovet de troende mænd og kvinder haver med rindende floder; dér skal de forblive til evig tid - og gode boliger i Edens haver. Men velbehag fra Gud er vigtigere. Det er den vældige sejr. (Sura at-Tawba, 72)

Allah har beskrevet forskellen mellem Paradis og Helvede i et andet vers:

Kan de, der er i Haven, som de gudfrygtige har fået løfte om, hvor der er floder af vand, der ikke går i forrådnelse, floder af mælk, hvis smag ikke ændrer sig, floder af vin, som det er en fryd at drikke, og floder af ren honning, og hvor de får af alle slags frugter og tilgivelse fra deres Herre; kan disse sammenlignes med dem, der skal forblive i Ilden til evig tid og får skoldende vand at drikke, der flår deres indvolde i stykker? (Sura Muhammad, 15)

Imam Ghazali har opfordret folk til at tænke rationelt over dette emne ved, at han i sine kommentarer overvejer de skarpe forskelle, i forhold til smerte og velsignelser, mellem Paradis og Helvede:

Vid, at der er et andet hjem (Og det er Paradis) i kontrast til sorg og ulykke (altså luen), boligen i Helvede, du kender. Overvej velsignelserne og glæderne det vil bringe. Det er fordi, han som er langt distanceret fra en af disse, bestemt vil finde en beslutning i den anden. Tænk længe og grundigt over Helvedes terror og fikser dem i dit hjerte. Tænk også længe og grundigt over de evige velsignelser, der loves til Paradisets folk, og fikser et håb i dit hjerte. Driv jordiske begær med frygtens pisk og bring dem til den sande vej ved hjælp af håb. På denne måde vil du opnå en stor eksistens og blive reddet var en smertefuld pinsel. Overvej Paradisets folk, på hvis ansigter Paradisets velsignelsers skønhed ses.

Sjæle er permanente og finder derved, hvad de begærer. I Paradis hverken frygter eller nedslås de. De er frie for frygten for døden.

Overvej så Paradisets kamre og højden og variationen af Paradisets grader. Det er fordi, det Hinsides er størst, når de gælder grader og når det gælder dyder. På samme måde, som folk i denne verden er forskellige, når det gælder eksterne religiøse observanser og esoteriske tilfredsstillende moralske værdier, vil der være forskelle i de belønninger og straffe, folk vil modtage for deres gerninger i denne verden. Hvis du ønsker at opnå Paradisets højeste grad, så prøv at sikre dig, at intet overstiger din tilbedelse af og lydighed til Allah. (Imam Ghazali, Kalplerin Kesfi [The Discovery of Hearts], pp. 534, 535, 539)

Som vi har set, har en person to alternativer for det Hinsides: Han eller hun vil enten vælge Helvede, med intet andet end evig og ubeskrivelig lidelse, eller Paradis med den største glæde og skønhed. Alle rationelle folk vil selvfølgelig vælge Paradis, "et sted fuld af glæde og uendelige velsignelser". Det er fordi, ingen ønsker at bruge al evighed uden anden mulighed for frelse end ved Allahs vilje, i et sted blottet for al fysisk og åndelig skønhed, i et stadie af konstant lidelse, sorg og fortrydelse. Ethvert normalt individ vil foretrække at bo i lykke i al evighed med de, han eller hun elsker, på et sted, hvor der kun findes velsignelser og glæde, og hvor ingen vanskeligheder, besvær, ondskab eller uperfekte elementer skabes.

Det Hinsides er en absolut realitet åbenbaret af vores Herre. For at blive reddet fra forfærdelig lidelse i det Hinsides og opnå en lykkelig og velstående ende, må folk forstå denne sandhed. De må bruge den tid, de har fået i livet i denne verden, på at gøre gode gerninger for at opnå Allahs anerkendelse og forsøge at udfylde de moralske værdier, Han elsker.

Lad os også bemærke, at ingen skal stille sig tilfreds med det, han eller hun allerede har udført ingen kan være sikker på, at han eller hendes tidligere gerninger vil være tilstrækkelige for frelse. Fra det synspunkt må en person både være glad for et håb om at komme i Paradis og øge niveauet af gudlige dyder, som de udfører ud fra en frygt for Helvede. Som Allah skriver i verset: **"Formue og sønner er det jordiske livs ydre glans; men det bestandige, de gode gerninger, giver hos din Herre en bedre belønning og et større håb."** (Sura al-Kahf, 46)

Med viden om, at en konstant indsats bringer en nærmere Allahs anerkendelse, må en person fortsætte med at udføre gudligt arbejde. Som Profeten Ibrahim (as) sagde det i sin bøn i Koranen: **"Og lad mig være blandt dem, der arver lyksalighedens have!"** (Sura ash-Shu'ara', 85) må en person bede for at blive belønnet af Allah med Paradis.

KONKLUSION

Med karakteristisk visdom har den ærede islamiske lærde Imam Ghazali befalet alle folk at stille spørgsmålstejn til deres bevidsthed:

Du må vide, at denne verden faktisk ikke er evig. Enten vil du forlade den, eller den vil forlade dig! Hassan siger at: "Selv hvis velsignelserne i denne verden fortsætter, vil dit liv en dag slutte. Når det er tilfældet, hvad er så meningen med at jagte livet i denne verden og bruge sit værdifulde liv på at gøre dette?"

Hvis du tænker rationelt, vil du se, at denne verden ikke er evig. De fordele, den bringer, kan ikke kompensere for den skade og de bekymringer, den vil forårsage. På samme måde som kroppen bliver slidt og forlader denne verden, er dit hjerte også besat. I det Hinsides er en forfærdelig lidelse og langt regnskab. Ved at forstå disse sandheder vil du forlade de overflødige ting i denne verden og stille dig tilfreds med dem, der er nødvendige for, at du kan tilbede Herren.

... Kan det at tjene og tilbede Herren, Som du for evigt vil være alene med, blive forladt til fordel for andre mennesker? Den Herre, Som møder dagens behov, er alles støtte og alles ly i voldelige og bekymrende tider. Han er alles makker og alle har behov for Hans barmhjertighed. ((Imam Ghazali, Minhajul Abidin, s. 145, 157, 147)

Som det er blevet beskrevet gennem hele denne bog, vil en persons liv i denne verden uundgåeligt ende en dag. Som Imam Ghazali beskriver, vil fordelene ved livet i denne verden ikke være i stand til at veje op for de skader og bekymringer, man vil lide, hvis man spilder sin tid på denne verdens sfære.

Det beskrives i Koranen, at Allah vil spørge sådanne folk, hvor mange år de har boet på Jorden, og deres svar skrives således:

Han siger: "Hvor mange år har I været på jorden?" De siger: "Vi har vel været der en dag eller noget af en dag. Spørg dem, der kan tælle!" Han siger: "I har kun været der ganske kort tid. Hvis I blot vidste! (Sura al- Muminun, 112-14)

Disse vers viser, at når en person kommer til det Hinsides, vil den person forstå, at han eller hun har brugt langt mindre end en dag i denne verden og endda **"kun har ventet en time af en dag"** (Sura al-Ahqaf, 35). Alt, der vil være tilbage af hans eller endes lange år med bestræbelser i livet i denne verden, vil være nogle få korte øjeblikke i sindet, og alt der tilhører denne verden vil forsvinde.

På trods af dette vil vantro fortsætte til det Hinsides under en tung vægt. I verset **"De, som kalder mødet med Gud for løgn, er fortabte. Når så pludselig Timen kommer til dem, vil de sige: "Ak, vi ulykkelige, at vi lod hånt derom!" De bærer deres byrde på ryggen. Ondt er det, som de bærer."** (Sura al-An'am, 31), afslører Allah, at vantro bærer byrden af deres synder på ryggen. I andre vers beskriver Allah, at vantro vil forblive under denne byrde i al evighed:

... Vi har givet dig en påmindelse fra Vor side. Den, der vender sig bort derfra, vil på opstandelsens dag bære på en byrde; dér skal de forblive til evig tid. - Ondt at bære vil den være for dem på opstandelsens dag! (Surah Ta Ha, 99-101)

Udover af alle disse sandheder kan en person fortsætte fra livet i denne verden til det Hinsides på et hvilket som helst tidspunkt. Som det skrives i verset, ”**Døden indhenter jer, hvor I end er, selv hvis I var i høje fæstningstårne...**” (Sura an- Nisa', 78).

Døden er uundgåelig. En person kan dø på et fuldstændig uforudset tidspunkt og vil stå være ude af stand til at betragte disse sandheder, selv hvis han eller hun ønsker. Dette vil føre til ubeskrivelig anger.

Hvis en person modsat sætter et kort øjeblik til side til at overveje alle de sandheder, der er gengivet her, mens der stadig er tid, er der større sandsynlighed for, at han går mod det, der vil bringe ham stor glæde og velsignelse i både denne verden og den næste. Imam Ghazali har mindet folk om at stille spørgsmålstegn ved deres bevidstheder på denne måde:

Der har været så mange folk, som pludselig er blevet fanget af døden, før deres sidste åndedrag har forladt kroppen. Faktum er dog, at intet du har kan bestå uden et åndedrag: hverken en dag eller en time! Vend dig mod omvendelse og lydelighed over for Allah, før det åndedrag er slut. Døden kan finde dig, før du kan trække vejret i et sekund! Man kan ikke stoppe på for at tænke for længe over livets nødvendigheder. Måske lever du ikke længe nok til at få behov for dem. Derfor vil den tid, du bruger på det, være spildt, og dine bestræbelser vil være forgæves. De betyder, at alle en persons bestræbelser på en dag, i en time, et sekunds åndedrag, alle vil vise sig tomme, fordi der ikke er nogen garanti for at opnå dem. (Imam Ghazali, Minhajul Abidin, s. 118)

Døden kan komme når som helst. Før det sker har ethvert menneske muligheden for at se sandheden og adlyde den. Som Allah skriver i verset, ”**Mon ikke Han, der bønholder den nødstedte, når han påkalder Ham, som ophæver det onde og gør jer til efterfølgere på jorden? Findes der nogen gud ved siden af Gud? Kun sjældent lader I jer påminde!**” (Sura an- Naml, 62), er vores Herre Ham, Som møder alle menneskers behov og besvarer deres bønner med Hans uendelige barmhjertighed.

Det, man skal gøre, hvis man ønsker at opnå det Hinsides, er at blive en af dem, som gør seriøse bestræbelser, og som beskrives i Koranen som at skulle modtage en smuk belønning:

De, der ønsker det hinsidige og stræber ivrigt derefter som troende, deres stræben bliver mødt med tak. (Sura al-Isra', 19)

EVOLUTIONENS BEDRAG

Darwinisme, med andre ord evolutionsteorien, blev fremsat med formålet om at benægte skabelsesfaktummet, men er i virkeligheden ikke andet end fejlslået, uvidenskabeligt vrøvl. Denne teori, som påstår, at liv opstod fra livløst materie ved tilfælde, blev ugyldiggjort af videnskabelige beviser på mirakuløs orden i universet og i levende ting. På denne måde bekræftede videnskaben, at Allah skabte universet og de levende ting i det. Den propaganda, der udgøres i dag for at holde evolutionsteorien i live, er udelukkende baseret på forvrængningen af de videnskabelige fakta, forudindtagede fortolkninger og løgne og fejlsætninger skjult som videnskab.

Men denne propaganda kan ikke skjule sandheden. Det faktum, at evolutionsteorien er det største bedrag i videnskabens historie, er blevet udtrykt mere og mere i den videnskabelige verden over de sidste 20-30 år. Forskning udført efter 1980'erne især har afsløret, at darwinismens påstande er totalt ubegrundede, hvilket er blevet erklæret af et stort antal forskere. I USA især genkender mange forskere fra forskellige områder som biologi, biokemi og palæontologi ugyldigheden ved darwinismen og anvender konceptet om intelligent design til at redegøre for livet oprindelse. Dette "intelligente design" er et videnskabeligt udtryk for det faktum, at Allah har skabt alle levende ting.

Vi har undersøgt kollapset af evolutionsteorien og beviserne på skabelsen til mindst videnskabelige detalje i mange af vores værker og fortsætter stadig med at gøre dette. Givet den enorme vigtighed af dette emne, vil det være til stor fordel at opsummere det her.

Darwinismens videnskabelige kollaps

Selvom dette doktrin går helt tilbage til det gamle Grækenland, blev evolutionsteorien udviklet ekstensivt i det 19. århundrede. Den vigtigste udvikling, som gjorde det til hovedemnet i videnskabens verden, var Charles Darwins *The Origin of Species*, udgivet i 1859. I denne bog benægtede han, at Allah skabte forskellige levende arter på jorden separat, for han påstod, at alle levende væsner havde en fælles forfader og diversificerede sig over tiden gennem små forandringer. Darwins teori var ikke baseret på nogen konkrete videnskabelige fund; som han også accepterede, var det bare en "formodning". Endvidere, som Darwin indrømmede i sin bog i det lange kapitel med titlen "Difficulties on the Theory", kunne teorien ikke forsvare sig overfor mange kritiske spørgsmål.

Darwin investerede alle sine håb på nye videnskabelige opdagelser, som han forventede, ville løse disse vanskeligheder. Men i modsætning til hans forventninger, udvidede videnskabelige fund dimensionerne af disse vanskeligheder. Videnskabens besejring af darwinisme kan opsummeres indenfor tre grundlæggende emner:

- 1) Teorien kan ikke forklare, hvordan liv opstod på Jorden.
- 2) Ingen videnskabelige fund viser, at de "evolutionære mekanismer" foreslået af teorien har nogen kraft til at udvikle overhovedet.
- 3) Den fossile optegnelse beviser det totalt modsatte af, hvad teorien foreslår.

I denne sektion vil vi generelt undersøge disse tre grundlæggende pointer:

Det første uovervindelige trin: Livets oprindelse

Evolutionsteorien postulerer, at alle levende arter udviklede sig fra en enkelt levende celle, der opstod på den primitive jord for 3,8 milliarder år siden. Hvordan en enkelt celle kunne generere millioner af komplekse levende arter og, hvis en sådan evolution virkelig foregik, hvorfor spor ikke kan observeres i den fossile optegnelse, er nogle af de spørgsmål, som teorien ikke kan besvare. Men først og fremmest må vi stille dette spørgsmål til det første trin af den påståede evolutionsproces: hvordan opstod denne ”første celle”?

Da evolutionsteorien nægter skabelsen og ikke accepterer nogen form for overnaturlig indblanding, vedholder den, at den ”første celle” opstod som et produkt af blindt tilfælde inden for naturens love, uden noget design, nogen plan eller arrangement. Ifølge teorien må livløst materie have produceret en levende celle som resultat af tilfælde. Sådan en påstand er dog i uoverensstemmelse med selv biologiens mest uangribelige love.

“Liv kommer fra liv”

I sin bog nævnte Darwin aldrig livets oprindelse. Den primitive forståelse for videnskab på hans tid hvilede på formodningen om, at levende væsner havde en meget simpel struktur. Siden middelalderen, blev den spontane generation, teorien som påstår at ikke-levende materialer satte sig sammen og dannede levende organismer, bredt accepteret. Det var almindeligt accepteret, at insekter kom til fra madrester, og mus fra korn. Interessante eksperimenter blev udført for at bevise denne teori. Noget korn blev lagt på et beskidt tøjstykke, og man antog, at mus ville opstå fra det efterhånden.

På samme måde blev det formodet, at udviklingen af maddiker i råddent kød var bevis for spontan generation. Men man forstod først noget tid senere, at orme ikke spontant opstod i kød, men blev båret dertil af fluer i form af larver, usynlige for det blotte øje.

Selv da Darwin skrev *The Origin of Species*, var antagelsen om, at bakterier kunne komme til fra livløst materie, bredt accepteret i hele videnskabens verden.

Men fem år efter udgivelsen af Darwins bog, bekendtgjorde Louis Pasteur sine resultater efter lange studier og eksperimenter, som modbeviste spontan generation, en hjørnesten i Darwins teori. I sin triumferende lektion ved Sorbonne i 1864 sagde Pasteur: ”Aldrig vil doktrinen af spontan generation rejse sig fra det dødelige slag fra dette simple eksperiment.”¹

I lang tid modsatte fortalere for evolutionsteorien sig disse fund. Men som videnskabens udvikling opklarede den komplekse struktur i cellen hos et levende væsen, mødte ideen om, at liv kunne komme til ved tilfælde, et endnu større dødvande.

Resultatløse indsatser i det 20. århundrede

Den første evolutionist, som bragte emnet om livets oprindelse op i det 20. århundrede, var den kendte russiske biolog Alexander Oparin. Med forskellige teser, som han fremsatte i 1930'erne, prøvede han at bevise, at en levende celle kunne opstå ved tilfælde. Disse studier var dog dømt til at mislykkes, og Oparin måtte komme med følgende indrømmelse:

*Desværre forbliver cellens oprindelse et spørgsmål, som måske er det mørkeste punkt i hele studiet af evolutionen af organismen.*²

Evolutionistiske tilhængere af Oparin forsøgte at udføre eksperimenter for at løse dette problem. Det mest kendte eksperiment blev udført af amerikanske kemiker Stanley Miller i 1953. Ved at blande de gasser, han

påstod, der havde eksisteret i den oprindelige jords atmosfære i en eksperimentopstilling, og tilføje energi til blandingen, syntetiserede Miller flere af de organiske molekyler (aminosyrer), der er til stede i proteiners struktur.

Blot få år gik før det blev afsløret, at dette eksperiment, som blev præsenteret som et vigtigt skridt i evolutionens navn, var ugyldigt, fordi atmosfæren brugt i eksperimentet var meget forskellig fra de rigtige forhold på Jorden.³

Efter lang tids stilhed indrømmede Miller, at det atmosfære medium, han brugte, var urealistisk.⁴

Alle evolutionisternes indsatser gjort gennem det 20. århundrede for at forklare livets oprindelse mislykkedes. Geokemikeren Jeffrey Bada fra the San Diego Scripps Institute accepterer dette faktum i en artikel udgivet i *Earth Magazine* i 1998:

*I dag, hvor vi forlader det tyvende århundrede, står vi stadig over for det største uløste problem, som vi havde, da vi gik ind til det tyvende århundrede: Hvordan opstod livet på Jorden?*⁵

Livets komplekse struktur

Den primære grund til, at evolutionsteorien endte i et så stort dødvande om livets oprindelse er, at selv de levende organismer, der siges at være simplest, har enestående komplekse strukturer. Cellen i en levende ting er mere kompleks end alle vores menneskeskabte teknologiske produkter. I dag kan en levende celle i selv de mest udviklede laboratorier i verden ikke produceres ved at sætte organiske kemikalier sammen.

De forhold, der kræves for dannelsen af en celle, er for store i kvantitet til at kunne forklares af tilfælde. Sandsynligheden for, at proteiner, cellens byggesten, syntetiseres tilfældigt, er 1 til 10^{950} for et gennemsnitligt protein bestående af 500 aminosyrer. I matematikken betragtes en sandsynlighed lavere end 1 til 10^{50} som værende praktisk umulig.

DNA molekylet, som findes i kernen af en celle, og som lagrer genetisk information, er en fantastisk databank. Det er blevet beregnet, at hvis informationen indkodet i DNA blev skrevet ned, ville det udgøre et gigantisk bibliotek bestående af 900 udgaver af encyklopædier bestående af 500 sider hver.

Et meget interessant dilemma opstår her: DNA kan kun kopiere sig selv ved hjælp af nogle specialiserede proteiner (enzymmer). Men syntesen af disse enzymer kan kun realiseres af informationen indkodet i DNA. Da de begge afhænger af hinanden, må de eksistere på samme tid for kopiering. Dette bringer scenariet om, at liv opstod af sig selv, til en blindgyde. Prof. Leslie Orgel, en anerkendt evolutionist fra University of San Diego, Californien, indrømmer dette faktum i september 1994 udgaven af *Scientific American* magasinet:

*Det er ekstremt usandsynligt, at proteiner og kernesyre, som begge er strukturelt komplekse, opstod spontant på samme sted og samme tid. Stadig virker det også umuligt at have en uden den anden. Og så, ved første øjekast, må man måske konkludere, at hvis livet faktisk aldrig opstod ved kemiske metoder.*⁶

Uden tvivl, hvis det er umuligt for liv at være opstået spontant som resultat af blindt tilfælde, så må de accepteres, at liv blev "skabt" på en overnaturlig måde. Dette faktum afkræfter fuldstændig evolutionsteorien, hvis hovedformål er at benægte skabelse.

Evolutionens opdigtede mekanismer

Det andet vigtige punkt, der negerer Darwins teori er, at man fandt ud, at begge koncepter fremsat af teorien som "evolutionære mekanismer", ikke havde nogen evolutionær kraft i virkeligheden.

Darwin baserede sin evolution påstand fuldstændig på mekanismen ”naturlig selektion”. Den vigtighed, han pålagde denne mekanisme var tydelig i bogens navn: *Origin of Species, By Means of Natural Selection...*

Naturlig selektion vedholder, at de levende ting, der er stærkere og mere tilpassede til deres habitaters naturlige forhold, vil overleve i kampen for livet. For eksempel, i en hjorteflok under trussel af angreb fra vilde dyr, vil de, der kan løbe hurtigere, overleve. Derfor vil hjorteflokken udgøres af hurtigere og stærkere individer. Men denne mekanisme vil uden tvivl ikke gøre, at hjorte udvikler sig og transformerer sig til en anden levende art, for eksempel, heste.

Derfor har mekanismen naturlig selektion ingen evolutionær kraft. Darwin var også klar over dette faktum og måtte sige dette i sin bog *The Origin of Species*:

*Naturlig selektion kan intet gøre indtil fordelagtige individuelle forskelle eller variationer forekommer.*⁷

Lamarcks indflydelse

Så hvordan kunne disse ”fordelagtige variationer” forekomme? Darwin prøvede at besvare dette spørgsmål ud fra standpunktet af den primitive forståelse for videnskab på den tid. Ifølge den franske biolog Chevalier de Lamarck (1744-1829), som levede før Darwin, videregav levende væsner de træk, de fik under deres levetid, til den næste generation. Han påstod, at disse træk, som akkumuleredes fra en generation til den næste, gjorde, at nye arter blev dannet. Han påstod for eksempel, at giraffer udviklede sig fra antiloper; siden de havde svært ved at spise bladene på høje træer, blev deres nakker forlængede fra generation til generation.

Darwin gav også lignende eksempler. I sin bog *The Origin of Species* sagde han for eksempel, at nogle bjørne, der gik i vandet for at finde mad, transformerede sig selv til hvaler med tiden.⁸

Men arvens love, opdaget af Gregor Mendel (1822-84) og bekræftet af genetisk videnskab, som blomstrede i det 20. århundrede, knuste fuldstændig den legende, at opnåede træk blev videregivet til efterfølgende generationer. Altså faldt naturlig selektion bort som en evolutionær mekanisme.

Neodarwinisme og mutationer

For at finde en løsning fremsatte darwinister den ”moderne syntetiske teori”, eller som den mere alment kendes, neodarwinisme, i slutningen af 1930’erne. Neodarwinisme tilføjede mutationer, som er forvirringer dannet i generne hos levende væsner på grund af eksterne faktorer såsom radiation eller kopieringsfejl, som ”grunden til fordelagtige variationer” i tillæg til naturlig mutation.

I dag er modellen, som står for evolution i verden, neodarwinisme. Teorien vedholder, at millioner af levende væsner dannedes som resultat af en proces, hvorved flere komplekse organer i disse organismer (ører, øjne, lunger og vinger) gennemgik ”mutationer”, altså genetiske fejl. Stadig er der et ligefremt videnskabeligt faktum, der totalt underminerer denne teori: mutationer gør ikke, at levende væsner udvikler sig, men modsat er de altid skadelige.

Grunden til dette er meget simpel: DNA har en meget kompleks struktur, og tilfældige effekter kan kun gøre skade på det. Den amerikanske genetiker B. G. Ranganathan forklarer det som følger:

For det første er sande mutationer meget sjældne i naturen. For det andet er de fleste mutationer skadelige, siden de er tilfældige frem for ordnede ændringer i geners struktur: enhver tilfældig forandring i et meget ordnet system vil være negativt, ikke positivt. For eksempel, hvis et jordskælv rystede en meget

*ordnet struktur såsom en bygning, ville der være en tilfældig forandring i bygningens rammeværk, hvilket, højst sandsynlig, ikke ville være en forbedring.*⁹

Ikke overraskende er intet eksempel på mutation, som er brugbar, altså som ses at udvikle den genetiske gode, blevet observeret indtil nu. Alle mutationer har vist sig at være skadelige. Det blev forstået, at mutation, som præsenteres som en "evolutionær mekanisme", faktisk er en genetisk hændelse, der skader levende ting og efterlader dem skadede. (Den mest gængse effekt af mutation hos mennesker er cancer.) Selvfølgelig kan en ødelæggende mekanisme ikke være en "evolutionær mekanisme". Naturlig selektion, på den anden side, "kan ikke selv gøre noget" som Darwin også accepterede. Dette faktum viser os, at der ikke er nogen "evolutionær mekanisme" i naturen. Siden ingen evolutionær mekanisme eksisterer, kan ingen sådan opdigtet proces kaldet "evolution" have fundet sted.

Den fossile optegnelse: Ingen tegn på overgangsformer

Det tydeligste bevis for, at scenariet foreslået af evolutionsteorien ikke fandt sted, er den fossile optegnelse.

Ifølge evolutionsteorien er enhver levende art udsprunget fra en forgænger. En tidligere eksisterende art blev omdannet til noget andet med tiden, og alle arter er kommet til på denne måde. Med andre ord fortsætter denne transformation gradvist over millioner af år.

Hvis dette havde været tilfældet, burde flere overgangsformer have eksisteret og levet under denne lange transformationsperiode.

For eksempel skulle nogle halvt fisk/halvt reptiler have levet i fortiden, som havde fået nogle reptil træk ud over de træk fra fisk, de allerede havde. Eller der skulle have eksisteret nogle reptilfugle, som havde fået nogle træk fra fugle ud over de reptil træk, de allerede havde. Siden disse ville være i en overgangsfase, skulle de have været handicappede, defekte, forkrøblede levende væsner. Evolutionister henfører til disse opdagede væsner, som de tror, har levet i fortiden, som "overgangsformer".

Hvis sådanne dyr virkelig nogensinde havde eksisteret, skulle der være millioner og endda milliarder af dem i antal og variation. Vigtigst af alt skulle resterne af disse sære væsner være til stede i den fossile optegnelse. I *The Origin of Species* forklarede Darwin:

*Hvis min teori er sand, må utallige mellemliggende variationer, der linker alle arterne i den samme gruppe tæt sammen, bestemt have eksisteret... Altså kunne beviser for deres tidligere eksistens kun findes blandt fossile rester.*¹⁰

Darwins håb knust

Men selvom evolutionister har gjort ivrige indsats for at finde fossiler siden midten af det 19. århundrede i hele verden, er ingen overgangsformer endnu blevet fundet. Alle de udgravede fossiler viser, i strid med evolutionisternes forventninger, at liv opstod på Jorden lige pludselig og fuldt udviklet.

En kendt britisk palæontolog, Derek V. Ager, indrømmer dette faktum, selvom han er en evolutionist:

*Pointen opstår, at hvis vi undersøger den fossile optegnelse detaljeret, om det gælder rækkefølge eller arter, finder vi – igen og igen – ikke gradvis evolution, men den pludselige eksplosion af en gruppe på bekostning af en anden.*¹¹

Dette betyder, at alle levende arter i den fossile optegnelse opstår pludseligt som fuldt udviklede uden nogen mellemliggende former i mellem. Dette er lige modsat Darwins formodninger. Det er også meget tydeligt bevis for, at alle levende ting er skabt. Den eneste forklaring på, at en levende art opstår pludseligt og

komplet i enhver detalje uden nogle evolutionære forfædre er, at den blev skabt. Dette faktum indrømmes også af den vidt kendte evolutionistiske biolog Douglas Futuyma:

*Skabelse og evolution udtømmer til sammen de mulige forklaringer for oprindelsen af levende ting. Organismer opstod enten på jorden fuldt udviklet, ellers gjorde de ikke. Hvis de ikke gjorde, må de have udviklet sig fra præeksisterende arter via en modifikationsproces. Hvis de opstod i et fuldt udviklet stadie, må de bestemt være blevet skabt af en almægtig intelligens.*¹²

Fossiler viser, at levende væsner opstod fuldt udviklet og i et perfekt stadie på Jorden. Dette betyder, at ”arternes oprindelse”, modsat Darwins formodning, ikke er evolution, men skabelse.

Fortællingen om menneskelig evolution

Det emne, der oftest bringes på banen af fortalere for evolutionsteorien er menneskets oprindelse. Den darwinistiske påstand vedholder, at dagens mand udvikledes fra et slags abelignende væsen. Under denne påståede evolutionsproces, som angiveligt startede for 4-5 millioner år siden, påstås det, at der eksisterede nogle ”overgangsformer” mellem nutidens mand og hans forfædre. Ifølge dette fuldstændig opdigtede scenarie, er de følgende fire grundlæggende ”kategorier” noteret:

1. *Australopithecus*
2. *Homo habilis*
3. *Homo erectus*
4. *Homo sapiens*

Evolutionister kalder menneskets såkaldte første abelignende forfædre *Australopithecus*, hvilket betyder ”Sydafrikansk abe”. Disse levende væsner er faktisk intet andet end en gammel abeart, der er uddød. Udvidet forskning af diverse *Australopithecus* prøver af to verdenskendte anatomer fra England og USA, nemlig Lord Solly Zuckerman og Prof. Charles Oxnard, har vist, at disse aber tilhørte en almindelig abeart, der uddøde og ikke bar nogen lighed med mennesker.¹³

Evolutionister klassificerer det næste trin af menneskelig evolution som slægten ”homo”, altså ”menneske”. Ifølge den evolutionistiske påstand, er de levende ting i Homo serien mere udviklede end *Australopithecus*. Evolutionister udtænker en fantasifuld evolutionsopsætning ved at arrangere forskellige fossiler af disse væsner i en særlig rækkefølge. Denne opsætning er opdigtet, fordi det aldrig er blevet bevist, at der er et evolutionært forhold mellem disse forskellige klasser. Ernst Mayr, en af de førende forsvarere af evolution i det 20. århundrede, indrømmer i sin bog *One Long Argument*, at ”særlige historiske [puslespil] såsom livets oprindelse eller *Homo sapiens*, er ekstremt svære og når måske aldrig en endelig, tilfredsstillende forklaring.”¹⁴

Ved at beskrive leddene i kæden som *Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*, antyder evolutionister, at hver af disse arter er forfader til den følgende. Men palæantropologers nylige fund har afsløret, at *Australopithecus*, *Homo habilis* og *Homo erectus* levede i forskellige dele af verden på samme tid.¹⁵

Endvidere har et særligt segment af mennesker klassificeret som *Homo erectus* levet indtil meget moderne tider. *Homo sapiens neanderthalensis* og *Homo sapiens sapiens* (det moderne menneske) eksisterede sammen i samme region.¹⁶

Denne situation indikerer åbenlyst ugyldigheden ved påstanden om, at de er forfædre til hinanden. En palæontolog fra Harvard University, Stephen Jay Gould, forklarer denne blindgyde for evolutionsteorien, selvom han selv var en af de førende fortalere for evolution i det tyvende århundrede:

*Hvad er der sket med vores stige, hvis der er tre sameksisterende slægter af hominider (A. africanus, de robuste australopitheciner og H. habilis), hvor ingen tydeligt stammer fra hinanden? Endvidere viser ingen af de tre nogen evolutionære tendenser under deres ophold på jorden.*¹⁷

Kort sagt er scenariet om menneskelig evolution, som forsøges opretholdt ved hjælp af diverse tegninger af nogle ”halvt abe, halvt menneske” væsner, der vises i medier og fagbøger, altså ved brug af propaganda, ikke andet end en fortælling uden videnskabeligt grundlag.

Lord Solly Zuckerman, en af de mest kendte og respekterede videnskabsmænd i England, som udførte forskning inden for dette emne i årevis og især studerede *Australopithecus* fossiler i 15 år, konkluderede endeligt, på trods af selv at være evolutionist, at der faktisk ikke er noget sådan stamtræ, der forgrener sig ud fra abelignende væsner til mennesket.

Zuckerman lavede også et interessant ”videnskabsspektrum”, der gik fra de, han opfattede som videnskabelige, til de han betragtede som uvidenskabelige. Ifølge Zuckermans spektrum er de mest ”videnskabelige” – altså de, der hviler på konkret data – områder af videnskaben kemi og fysik. Efter dem kommer de biologiske videnskaber og så de sociale. I den helt anden ende af spektret, som er den del, der betragtes som mest ”uvidenskabelige”, er ”ekstrasensorisk opfattelse” – koncepter som telepati og sjette sans – og til sidst ”menneskelig evolution”. Zuckerman forklarer sit ræsonnement:

*Vi bevæger os så væk fra registret for objektiv sandhed hen til de områder for formodet biologisk videnskab, ligesom ekstrasensorisk opfattelse eller fortolkningen af menneskets fossile historie, hvor alt er muligt for de troende (evolutionister) – og hvor den gloende troende (på evolution) nogle gange er i stand til at tro på flere modstridende ting på samme tid.*¹⁸

Fortællingen om menneskelig evolution reduceres til intet andet end den forudindtagede fortolkning af nogen fossiler udgravet af særlige folk, der blindt adlyder deres teori.

Darwinistisk formel!

Ud over alle de tekniske beviser, vi indtil videre har beskæftiget os med, lad os nu for en gang skyld undersøge, hvilken slags overtro evolutionisterne har med et eksempel så let, at det kan forstås af børn:

Evolutionsteorien påstår, at livet dannes ved tilfælde. Ifølge denne påstand, satte livløse og ubevidste atomer sig sammen for at danne cellen, og så dannede de på en eller anden måde andre levende ting, inklusiv mennesket. Lad os tænke over det. Når vi sætter elementer sammen, der er livets byggesten, som karbon, fosfor, nitrogen og kalium, dannes kun en bunke. Lige meget hvilken behandling, den gennemgår, kan denne atomiske bunke ikke danne bare et eneste levende væsen. Hvis du vil, lad os formulere et ”eksperiment” om dette emne, og lad os undersøge på vegne af evolutionister, hvad de virkelig påstår uden højt at udtrykke ”Darwinistisk formel”:

Lad evolutionister putte masser af materialer, der er til stede i sammensætning af levende ting, som fosfor, nitrogen, karbon, oxygen, jern og magnesium op i større tønder. Endvidere, lad dem tilføje ethvert materiale, der ikke eksisterer under normale forhold, men som de tænker nødvendig, op i disse tønder. Lad dem i denne blanding tilføje så mange aminosyrer - som ingen mulighed har for at dannes under naturlige forhold - og så mange proteiner - hvor et enkelt har en sandsynlighed for at dannes på 10^{-950} — som de vil.

Lad dem udsætte disse blandinger for så meget fugt, som de vil. Lad dem røre i disse med hvilket som helst teknologisk udviklet apparat, de vil. Lad dem sætte de førende videnskabsmænd ved siden af disse tønder. Lad disse eksperter vente på tur ved siden af tønderne i milliarder og endda billioner af år. Lad dem være fri til at bruge alle slags forhold, de tror, er nødvendige for dannelsen af en levende ting. Lige meget hvad de gør, kan de ikke producere et levende væsen fra disse tønder, ej heller en professor, der undersøger sin cellestruktur under elektronmikroskopet. De kan ikke producere giraffer, løver, bier, kanariefugle, heste, delfiner, roser, orkideer, liljer, nelliker, bananer, appelsiner, æbler, dadler, tomater, meloner, vandmeloner, figner, oliven, druer, ferskner, ærtebælg, fasaner, flerfarvede sommerfugle eller millioner af andre levende ting som disse. Faktisk kunne de ikke opnå bare en eneste celle af nogle af dem.

Kort sagt kan ubevidste atomer ikke danne cellen ved at sætte sig sammen. De kan ikke tage en ny beslutning og dele denne celle i to, så tage andre beslutninger og danne professoren, som først opfinder elektronmikroskopet og så undersøge sin egen cellestruktur under det mikroskop. Materie er en ubevidst, livløs bunke, og det kommer kun til live med Allahs overlegne Skabelse.

Evolutionsteorien, som påstår det modsatte, er en total fejlslutning fuldstændig modsat fornuft. At tænke bare lidt over evolutionisternes påstande afslører denne virkelighed, ligesom i det ovenstående eksempel.

Teknologi i øjet og øret

Et andet emne, der forbliver ubesvaret af evolutionær teori, er den udmærkede kvalitet af sansning i øjet og øret.

Før vi går videre til emnet om øjet, lad os kort svare på spørgsmålet ”hvordan vi ser”. Lysstråler, der kommer fra et objekt, falder omvendt på øjets nethinde. Her transmitteres disse lysstråler til elektriske signaler af celler, og de når et lille punkt bag i hjernen kaldet synscentret. Disse elektriske signaler opfattes i hjernens center som et billede efter en række processer. Med denne tekniske baggrund, lad os tænke lidt.

Hjernen er isoleret fra lys. Det betyder, at hjernens inderside er solidt mørke, og lys når ikke stedet, hvor hjernen er placeret. Altså når ’synscentret’ aldrig af lys, og det kan endda være det mørkeste sted, du nogensinde har kendt. Men du observerer en oplyst, klar verden i dette tussmørke.

Billedet dannet i øjet er så skarpt og distinkt, at selv teknologien i det 20. århundrede endnu ikke har opnået det. Se for eksempel på den bog, du læser, de hænder, du holder den i, løft så dit hoved og kig omkring dig. Har du nogensinde set så skarpt og distinkt et billede som dette noget andet sted? Selv de mest udviklede fjernsynsskærme produceret af de største fjernsynsproducenter i verden kan ikke give dig sådan et skarpt billede. Det er et tredimensionelt, farvet og utrolig skarpt billede. I over 100 år har tusindvis af ingeniører prøvet at opnå denne skarphed. Fabrikker, kæmpe lokaler blev etableret, meget forskning er blevet gjort, planer og designs er blevet lavet for dette formål. Se igen på en fjernsynsskærm og bogen, du holder i dine hænder. Du vil se, at der er en stor forskel i skarphed og skelnen. Endvidere viser tv-skærmen dig et todimensionelt billede, hvorimod du med dine øjne ser et tredimensionelt perspektiv med dybde.

I mange år har titusindvis af ingeniører prøvet at lave et tredimensionelt TV og opnå øjets visionskvalitet. Ja, de har lavet et tredimensionelt fjernsynssystem, men det er ikke muligt at se det uden at tage briller på; endvidere er det kun en kunstig tredimension. Baggrunden er mere sløret, forgrunden fremstår som et papirmiljø. Aldrig har det været muligt at producere et skarpt og distinkt syn som øjets. I både kameraet og fjernsynet er der et tab af billedkvalitet.

Evolutionister påstår, at mekanismen, der producerer dette skarpe og distinkte billede er blevet dannet ved tilfælde. Hvis nogen nu fortalte dig, at fjernsynet i dit værelse var dannet som et resultat af tilfælde, at alle dets atomer bare satte sig sammen og udgør enheden, der producerer et billede, hvad ville du tro? Hvordan kan atomer gøre, hvad tusindvis af mennesker ikke kan?

Hvis et apparat, der producerer et mere primitivt billede end øjet, ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde, så er det mere tydeligt, at øjet ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde. Den samme situation gælder øret. Det ydre øre samler de tilgængelige lyde op ved øremuslingen og sender dem til mellemøret: mellemøret sender lyd vibrationerne ved at forstærke dem; det indre øre sender disse vibrationer til hjernen ved at oversætte dem til elektriske signaler. Ligesom for øjet færdiggøres høresansen i centret for høreelse i hjernen.

Situationen i øjet er også gældende for øret. Det vil sige, at hjernen er isoleret fra lyd ligesom fra lys. Den lader ingen lyd ind. Derfor er hjernens inderside fuldstændig stille, lige meget hvor larmende ydersiden er. Ikke desto mindre opfattes de skarpeste lyde i hjernen. I din hjerne, der er isoleret fra lyd, lytter du til symfonierne fra et orkester og hører alle lydene på et overfyldt sted. Men hvis lydniveauet i din hjerne blev målt af et præcist apparat i det øjeblik, ville det ses, at en fuldstændig stilhed hersker der.

Som i tilfældet med billederne, er års indsats blevet gjort for at prøve at generere og reproducere lyd, der er trofast til den originale. Resultaterne af disse forsøg er lydoptagere, hi-fi systemer og systemer til at opfange lyd. På trods af al denne teknologi og de tusindvis af ingeniører og eksperter, der har arbejdet med disse bestræbelser, er ingen lyd endnu blevet opnået, der har samme skarphed og klarhed som lyden, opfattet af øret. Tænk på det mest højteknologiske HI-FI system produceret af det største firma i musikindustrien. Selv i disse apparater mistes noget lyd, når det optages; eller du hører altid en hvislende lyd, før musikken starter. Men lydene, der er produkter af den menneskelige krops teknologi, er utroligt skarpe og tydelige. Et menneskeligt øre opfatter aldrig en lyd ledsaget af en hvislende lyd eller atmosfæretryk som et HI-FI apparat gør; det opfatter lyden, præcis som den er, skarp og tydelig. Det er sådan, det har været, siden menneskets Skabelse.

Indtil nu har intet menneskeskabt visuelt eller optagelsesapparat været så sensitivt og succesfuldt i at opfatte sanseligt data som øjet og øret er. Men når det gælder syn og høreelse, ligger en meget større sandhed bag alt dette.

Hvem ejer den bevidsthed, som ser og hører inde i hjernen?

Hvem ser på en dragende verden i hjernen, lytter til symfonier og fugles kvidren, og dufter roserne?

Stimuleringerne, der kommer fra en persons øjne, ører og næse, rejser til hjernen som elektrokemiske nerveimpulser. I biologi, fysiologi og biokemi bøger kan du finde mange detaljer om, hvordan dette billede dannes i hjernen. Men du vil aldrig møde det vigtigste faktum: hvem opfatter disse elektrokemiske nerveimpulser som billeder, lyde, lugte og sensoriske begivenheder i hjernen? Der er en bevidsthed i hjernen, der opfatter alt dette uden at have noget behov for et øje, et øre og en næse. Hvem ejer denne bevidsthed? Selvfølgelig tilhører den ikke nerverne, fedtlaget og neuronerne, der udgør hjernen. Det er derfor, darwinistiske materialister, som tror, at alt er udgjort af materie, ikke kan besvare disse spørgsmål.

For denne bevidsthed er ånden skabt af Gud, som hverken behøver øjet til at se billederne eller øret til at høre lydene. Endvidere behøver den ikke hjernen for at tænke.

Alle, der læser dette eksplicite og videnskabelige faktum, burde tænke på Almægtige Gud, og frygte og søge tilflugt hos Ham, for Han maser hele universet ind i et bælgmørkt sted på få kubikcentimeter i en tredimensionel, farvet, skygget og lysende form.

En materialistisk tro

Den information, vi indtil videre har præsenteret, viser os, at evolutionsteorien ikke stemmer overens med videnskabelige fund. Teoriens påstand om livets oprindelse er uforenelig med videnskab, de evolutionære mekanismer, den foreslår, har ingen evolutionær kraft, og fossiler demonstrerer, at de krævede overgangsformer aldrig har eksisteret. Så det betyder bestemt, at evolutionsteorien burde skubbes til side som en uvidenskabelig ide. Dette er måden hvorpå mange ideer, såsom modellen for det jordcentrerede univers, er blevet fjernet fra videnskabens dagsorden gennem historien.

Men evolutionsteorien forbliver på videnskabens dagsorden. Nogle folk prøver endda at præsentere kritik rettet mod det som et ”angreb på videnskaben.” Hvorfor?

Grunden er, at denne teori er en uundværligt dogmatisk holdning for nogle cirkler. Disse cirkler er blindt hengivet til materialistisk filosofi og vedtager sig darwinisme, fordi det er den eneste materialistiske forklaring, der kan fremsættes for at forklare naturens værk.

Interessant nok indrømmer de også dette faktum fra tid til anden. En velkendt genetiker og en udtalt evolutionist, Richard C. Lewontin fra Harvard University, indrømmer, at han ”først og fremmest er en materialist og så en videnskabsmand”:

Det er ikke, fordi videnskabens metoder og institutioner på en eller anden vis tvinger os til at acceptere en materiel forklaring for den fænomenale verden, men, modsat, at vi tvinges af vores a priori tilslutning til materielle ting til at skabe et apparat for undersøgelse og et sæt koncepter, der producerer materielle forklaringer, lige meget hvor ulogiske, lige meget hvor mystificerende for de uinitierede. Endvidere er materialisme absolut, så vi kan ikke lade en Guddommelig [indblanding]... 19

Disse er eksplicite udtalelser om, at darwinisme er et dogme, der kun holdes i live for materialismens skyld. Dogmet vedholder, at der ikke er noget væsen uden materie. Derfor siger det, at livløst, ubevidst materie bragte livet til. Det insisterer på, at millioner af forskellige levende arter (altså fugle, fisk, giraffer, tigre, insekter, træer, blomster, hvaler og mennesker) opstod som et resultat af interaktionen mellem materie såsom faldende regn, lynglimt og så videre, ud af livløst materie. Dette er en forskrift modsat både fornuft og videnskab. Men darwinister fortsætter stadig uvidende med at forsvare det bare for ikke selv at skulle anerkende Allahs tydelige eksistens.

Enhver, der ikke ser på levende væsners oprindelse med en materialistisk fordom, ser denne evidente sandhed: Alle levende væsner er værket af en Skaber, Som er Almægtig og Alvidende. Denne Skaber er Allah, Som skabte hele universet fra ikke-eksistens, på den mest perfekte måde og formede alle levende væsner.

Evolutionsteorien: Den mest potente fortryllelse i verden

Enhver fri fra fordomme og indflydelsen fra nogen specifik ideologi, som kun bruger sin fornuft og logik, vil klart forstå, at tro på evolutionsteorien, som leder samfunds overtro uden nogen videnskabelig viden eller civilisation til tankerne, er ganske umulig.

Som det ovenover er blevet forklaret, tror de, der tror på evolutionsteorien, at nogle få atomer og molekyler kastet op i et stort kar kunne producere tænkende, forstående professorer, universitetslever, videnskabsmænd som Einstein og Galileo, kunstnere som Humphrey Bogart, Frank Sinatra og Pavarotti, såvel som antiloper, citron træer og nelliker. Endvidere, da videnskabsmændene og professorerne, som tror på dette vås er uddannede mennesker, er det ganske berettiget at tale om denne teori som "den mest potente fortryllelse i historien". Aldrig før har nogen anden tro eller ide taget folks fornuft så meget væk, nægtet at lade dem tænke intelligent og logisk og gemt sandheden fra dem, som om, de var blevet blindbundet. Dette er en endnu værre og utrolig blindhed end totem tilbedelse i nogle dele af Afrika, folkene fra Saba, der tilbeder Solen, Profeten Abrahams (as) stamme der tilbeder idoler, de havde lavet med deres egne hænder, eller folkene fra Profet Moses (as), der tilbeder den Gyldne Kalv.

Faktisk er denne situation en mangel på fornuft, Allah udpeger i Koranen. Han afslører i mange vers, at nogle folks sind vil blive lukket, og at de vil være magtesløse for at se sandheden. Nogle af versene er som følger:

Men de, der er vantro, med dem er det lige meget, om du advarer dem eller ej; de vil dog ikke tro. Gud har forsegleet deres hjerte og deres høreelse; over deres blik ligger der et slør. De har en vældig straf i vente. (Sura al-Baqara, 6-7)

... De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med; de har ører, som de ikke kan høre med. De er som kvæg, blot endnu mere forvildede. De er ikke opmærksomme. (Sura al-A'raf, 179)

Om Vi så åbnede en port til himlen for dem, så de til stadighed kunne stige derop, så ville de dog sige: "Vort blik er omtåget! Nej! Vi er folk, der er blevet forgjort!" (Sura al-Hijr, 14-15)

Ord kan ikke udtrykke præcis, hvor forbløffende det er, at denne fortryllelse kan holde så stort et samfund i trældom, holde folk fra sandheden og ikke blive brudt i 150 år. Det er forståeligt, at nogle få måske tror på umulige scenarier og påstande fulde af stupiditet og uden logik. Men "magi" er den eneste mulige forklaring på, at folk fra hele verden tror, at ubevidste og livløse atomer pludselig besluttede at sætte sig sammen og danne et univers, der fungerer med et fejlfrit system af organisation, disciplin, fornuft og bevidsthed, planeten Jorden med alle dens egenskaber så perfekt tilpasset liv, og levende ting fyldt med utallige komplekse systemer.

Faktisk afslører Allah i Koranen i episoden med Profeten Moses og Faraos, at nogle mennesker, der støtter ateistiske filosofier, faktisk påvirker andre med magi. Da Faraos blev fortalt om den ægte religion, fortalte han Profeten Moses at møde hans egne magikere. Da Profeten Moses gjorde det, fortalte han dem, at de skulle vise deres evner først. Versene fortsætter:

Han sagde: "Kast I!" Da de kastede, forheksede de menneskenes øjne og forfærdede dem; de frembragte vældig trolddom. (Sura al-A'raf, 116)

Som vi har set, var Faraos magikere i stand til at bedrage alle undtagen Profeten. Moses og de, der troede på ham. Men hans bevis brød fortryllelsen eller "slugte det, som de løgnagtige har frembragt", som der står i verset:

Derpå åbenbarede Vi for Moses: "Kast din stav, og da vil den sluge det, som de løgnagtigt har frembragt!" Da trådte sandheden frem, og det, som de havde lavet, blev til intet. (Sura al-A'raf, 117-118)

Som vi kan se, da folk indså, at en fortryllelse var blevet kastet over dem og at det, de så, bare var en illusion, mistede Faraos magikere al troværdighed. I vor tid vil de også blive ydmyget, når den fulde sandhed kommer ud, og fortryllelsen brydes, med mindre de, der under påvirkning af en lignende fortryllelse tror på disse åndssvage påstande under deres videnskabelige udklædning og bruger deres liv på at forsvare dem, forlader dem. Faktisk erklærede den verdenskendte britiske forfatter og filosof Malcolm Muggeridge også dette:

Jeg selv er overbevist om, at evolutionsteorien, specielt i det omfang, den er blevet anvendt, vil blive en af de største jokes i historiebøger i fremtiden. Eftertiden vil undre sig over, at så spinkel og tvivlsom en hypotese kunne blive accepteret med den utrolige naivitet, som den er.²⁰

Den fremtid er ikke langt væk: I modsætning vil folk snart se, at "tilfælde" ikke er en gud, og vil se tilbage på evolutionsteorien som det værste bedrag og den mest forfærdelige fortryllelse i verden. Den fortryllelse begynder allerede hurtigt at blive løftet fra folks skuldre over hele verden. Mange folk, der ser dens sande ansigt, undrer sig med forbløffelse over, hvordan det var, de nogensinde blev indfanget af den.

**De sagde: "Højlovet være Du!
Vi ved kun, hvad
Du har lært os. Du er
Den Vidende og Den Vise."
(Surat al-Baqara, 32)**

NOTER

1. Sidney Fox, Klaus Dose, *Molecular Evolution and The Origin of Life*, W.H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, p. 4.
2. Alexander I. Oparin, *Origin of Life*, Dover Publications, New York, 1936, 1953 (reprint), p. 196.
3. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", *Bulletin of the American Meteorological Society*, vol 63, November 1982, p. 1328-1330.
4. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7.
5. Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, p. 40.
6. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, vol. 271, October 1994, p. 78.
7. Charles Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, The Modern Library, New York, p. 127.
8. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.
9. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.
10. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 179.
11. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, p. 133.

12. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983. p. 197.
13. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, pp. 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol 258, p. 389.
14. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, p. 20.
15. Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 March 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, p. 272.
16. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans", *Time*, 23 December 1996.
17. S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, p. 30.
18. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, p. 19.
19. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, January 9, 1997, p. 28.
20. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids:Eerdmans, 1980, p. 43.

Bagsiden

Der er et vigtigt faktum omkring skønhederne i denne verden, som mennesket må forstå. Som vores Herre har afsløret, "Det jordiske liv er kun bedragerisk nydelse." (Surah Al 'Imran, 185).

Det er derfor en stor fejl for en person, hvis han bliver uproportionelt optaget af verdens flygtige velsignelser under sin korte eksistens i dette liv. I Koranen beskriver Allah, at fordelene i denne verden ultimativt er værdiløse, og lover, at Han vil give "et godt liv" til de, som søger det Hinsides. På den anden side venter der et "mørkt og indskrænket liv" for de, som ikke er klar over de sandheder.

Troende er klar over disse sandheder, som beskrives i Koranen. De ved, at alt, de oplever, er en del af en prøve, Allah har klargjort for dem. De føler ingen store lidenskab for velsignelserne i denne verden. I stedet bruger de hele deres liv på at opnå det Hinsides, de er blevet lovet.

I denne bog er de unødvendige lidelser og pinsler for dem, som bedrages af denne verdens falske løfter, betragtet ved at bruge eksempler, som man kan støde på når som helst og hvor som helst. Måder hvorpå disse kan undgås, og det bekymringsfrie liv for de troende, som bruger al deres energi på at opnå det Hinsides, udforskes. Husk på Allahs åbenbaring i Koranen, "Alle de ting, I har fået, er det jordiske livs nydelse og ydre glans, mens det, der findes hos Gud, er bedre og mere varigt. Vil I ikke komme til fornuft?" (Surat al-Qasas, 60). Folk opfordres til at leve liv, der bedre er tilpasset Allahs anerkendelse.